

OL

2

VASNI
VA

LÓ

ÜDVI

Na, ezzel is megvolnánk! Hosszas vajdás, némi lustálkodás és az anyagi gondok lebírkózása után - némileg megkésve - itt a második szám. Szerkesztőbizottságunk létszáma megduplázódott (2 fő) és egy remek tipográfusunk is akadt (ezúton köszönet Jánosnak). Hogy a második szám egyben utolsó is lesz-e, azt még nem tudom; lehet. No, nem arról van szó, hogy a munkával is leállnánk, hanem arról, hogy talán némileg változott formában és tartalommal fogunk legközelebb jelentkezni. Egy olyan időszak kiadványt képzelünk el (legalább negyedévenkénti megjelenéssel), amelynek egyes számai vagy tematikusak, vagy pedig néhány nagyobb lélegzetű anyagot tartalmaznak, tehát szakítanak a folyóirat-formával. Tervezünk pl. CRASS-szövegösszeállítást + egy írást a zenekar történetéről, tervezünk egy csuparajz-fenzint, és még sok egyebet. Bármilyen kiadványt, amit érdekesnek és tartalmasnak találunk.

Szükség volna, persze egy olyan kiadványra is, amely aktuális információkat tartalmaz, naprakész, tudósít, kapcsolatot tart a különböző csoportok - és egyének - között. Reméljük erre is lesz vállalkozó.

Most már csak annyi dolgunk maradt, hogy jó szórakozás/lelkiabozást, és továbbgondolást kívánjunk mindenkinek!

Köszönet azoknak, akik segítettek, elnézést azoktól, akiknek még nem válaszoltam a levelére (mea culpa), és atyál seggberúgás azoknak, akik még tartoznak az első szám árával.

ANARCHIA ÉS BÉKE

NASZI + HERCSY

"Kösz a vécepapírt
De a zászlód számomra értéktelen
Nézz csak körül, mindannyian emberek vagyunk
Minek van szükség országokra?"

(Dead Kennedys)

A DEMOKRATA ill. az ABC SZAMIZDAT KIADÓ
(Nagy Jenő, Bp. 1039 Kalászi u. 48.) segítségével ...

CHUMBAWAMBA

Menwith Hill

"Üreget ástak a földön, ami nem az övék
Megtöltötték számítógépekkel Elkeresztelték
Menwith Hillnek Hétemelet mélységbe el-
rejtve a szemünk elől "Szolgálati titkok",
amelyeket nem tudhatunk Mire költik a
pénzt, miközben emberek éheznek Az
"1984" jár folyton a fejükben A technológia
robotemberekké tette őket Lehallgatják a te-
lefonunkat, s szemmel tartanak Elferdítik az
Igazságot, amiről tudnunk kellene Figyelhe-
tik mindazt, amit mondunk Lehallgathatják,
amiről beszélünk Figyelhetik, mit csinálunk
bárhogy, bárhogy De nem látják a vágyain-
kat Nem hallják a gondolatainkat Nyomát
sem látják a legbenső szikráink SZABADOK
AKARUNK LENNI..."

- Mikor jutott eszedekbe, hogy színházi elő-
adást készítsetek a dalaitokhoz, az előadás vagy
a dalaitok készülnek el hamarabb?

- Az ötlet, hogy a színház és a zene kevered-
het, nem új. Ennek a dolognak régi tradíciói van-
nak a különféle zenelírázatok körében, csak
sajnos a rock'n'roll a színház pótlásaként terem-
tette meg a maga tradícióját, a csipőrázást, a fin-
torgásokat, a gitár-falosz pózokat. Azt hiszem
közelebb áll a dologhoz néhány musical (West
Side Story), és néhány hatvanas évekbeli zenekar
(mint a Yappa's mothers, Borzo Dog Band), akik
a látványt a zene kiegészítésére használták. A
módszer, ahogy mi alkalmazzuk, sokat segít a
mondanivaló megfogalmazásában sokkal érthe-
tőbbé válik az üzenet. A közérthetőség nagyon
fontos számunkra. Különböző zenekarokban ját-
szottunk a CHUMBAWAMBA előtt, különféle kép-
pen alkalmazzuk a színházat is. Talán az a
probléma, hogyha az ember hosszú időn keresz-
tül ugyanazt a dolgot kapja egy zenekartól, meg-
unja éppen úgy, mint amikor másodjára néz meg
egy filmet. Ez felhívja a figyelmünket arra, hogy
változtatni kell a színházi részekén. Ez lényege-
sen nehezebb, mint a dalok átalakítása, leg-
alábbis úgy tűnik. Továbbra is felhasználjuk a
szíjátszás hasznos és értékes elemeit.

- Gondolod, hogy a látvány a legmegfelelőbb
eszköz, amire szükség van? Hogyan fogadja a
közönség?

- A hatást a látvány rögzíti az emberek fejé-
ben, sokkal tovább, mint a hangok, vagy a szó-

veg. Azt hiszem elég sok embernek tetszik...ne
felejtse el, hogy mindannyian a tévé-társada-
lomban élünk, amelyben úgy nőtünk fel, hogy a
látvány létszükséglet!

- Miről szól a "MENWITH HILL" c. számotok?

Egy rádióbeszélgetés vagy csupán egy helyszín?

- Menwith Hill az amerikaiak egyik kémháza
15 mérföldnyire Leedsről. Ez a kettes számú cél-
pont nukleáris támadás esetén. Amint ez megtör-
ténik az U.S.A. csapatainak háborús hírközlési
főhadiszállása ledetörlődik, ugyanis összeköttetés-
ben van a G.P.O.-val. Ez egy adótorony A Hunters
Stone mellett...titkos persze. Ennek az összekötte-
tésnek az agyonhallgatása azért van, mert Men-
with Hill a legnagyobb telefonlehallgató központ
Európában. Az angol kormány használja, tulaj-
donképpen egy technikai állomás ez az angol te-
lefonok lehallgatására, amely a "Key World"
(kulcsszó) kódot használja. Ha telefonban meg-
említed a "Bomb", vagy a "Royalty", vagy a "Stop
the City", "CND" szót, vagy az ezer más kulcsszó
egyikét, jó eséllyel van rá, hogy Menwith Hill auto-
matikusan lehallgatja beszélgetésedet.

- Dolgoznak-e az együttes tagjai? Nagyon ha-
tározottan tiltakoztok a munkavállalás ellen, mi a
véleményetek az iskoláról? Utánatok nézett-e a
DHSS?

- Pillanatnyilag majdnem mindenki munkanél-
küli. Nem a munkától idegenkedünk, hanem a
foglalkoztatási elítélés. Az a munka maga a vég,
amely a kormányt erőssé, az embereket gyengé-
vé teszi. Ha olyan társadalomban élünk, ahol a
"jóélet mindenkinek" a legfőbb cél napjaink jóné-
hány használhatatlan foglalkozásának el kellene
tűnnie. Miért kell illatos wc-papírt gyártani? Miért
kell a kormány lapjait kinyomtatni? Ma mindany-
nyunknak a túlélésért kell dolgoznia. Én azért
küzdök, hogy az embereket ne irányítsák. Dol-
gozni akarok, és élvezni a munkám, és nem dol-
gozni, hogy fizethessem a szabadidőm. A DHSS
nem hülye, résen kell lennünk... Elveszünk pénzt
a kormánytól, hogy ne fegyverkezésre költse, ez
sokkal fontosabb, mint a "büszkeségünk". A "lo-
pás" lehet morális kötelesség is.

- Említetted, hogy a CHUMBAWAMBA csinált
egy látványos akciót az E.M.I.-toronyházban;
mondanál valamit erről?

- Nos, tekintve azt a rengeteg szart, amit az
E.M.I. adott az embereknek, ideje volt, hogy vala-
mit vissza is kapjon belőle... Hadd, ne meséljem
el hogyan!

- Hogy érted azt, hogy a "STOP IN THE CITY"
más Leedsben és más volt Londonban? Megemlí-
tenél néhány tiltakozó megmozdulást?

c/o :
Németh Tibor
/Naszi/
Eger
Rózsmadűlő u. 8
2300

- A "STOP IN THE CITY" azt hiszem már egy halott akció, találni kéne valami hasonlóan újat és fejrázót, mint az S.T.C. 1-2 volt '83-ban. A leedsi S.T.C. sikeresen próbált meg új módszerekkel változtatni a dolgokon. Az akciók nem valaminek a részeként történtek, de a demonstrációkkal összefüggésben. Az akciók jórészt a ruhaviselettel voltak összefüggésben, de senki sem a bolti kedvéért, hanem a manapság tapasztalható káros jelenségek ellen csinálta. A londoni S.T.C. kiábrándító volt, nem voltak igazi megmozdulások. A rendőrség könnyedén megülsította az akciókat. (Néhány akció, amely helyet kapott a leedsi S.T.C.-ben: vörös festékes támadás a Barclay Bank ellen, hamisított vér a húsokon a Safeway-ben, a Plaza mozi lelőncölése, pornómagazinok szétlőpése, a város szökőkútjait tele szappanhabbal, parkolóóra-hamisítás, matricák, összesen kb. 60 hatásos akció).

- Érdekelnek-e külföldi zenekarok? Mi a véleményed az európai/amerikai színtérről?

- Néhány külföldi zenekart egészen jónak tartok a CRUCIFUCKS-tól a KUKL-ig. Ugyan mit mondanak az amerikai trash-zenekarok a McDonald's-ról, Amerikáról, a církálórakétákról? Inkább arra vagyok kíváncsi, hogyan szabadulhatnánk meg az összes U.S.A.-importból származó plasztik szeméttől... Mit tanulhatunk az európai színtérről? A squatt (foglalt ház) mozgalmat, a szervezett ellenállást. Közölni kell a gondolatainkat. A színterek a tényleges akciók katalizátorai, lökést adnak a mozgalomnak.

Milyen angol zenekarokat kedvelsz? Nem túl nagy a szakadék a különböző zenekarok között?

- Szeretek néhány, már nem létező zenekart, akik arra inspirálnak, hogy ébredjek fel, próbáljak mást játszani, mint hagyományos rock 'n rollt - ilyen az ATV, a FALL, és olyanok, akik arra ösztönöznek, hogy gondoljam végig a dolgokat. Ilyen a CRASH, a FLUX OF PINK INDIANS, NO DEFENCE, stb. Tulajdonképpen az embereket szeretem a zenekarokban, nem magukat a zenekarokat. Például az INSTIGATORS nem olyan zenekar, amely bármit is sugallna nekem zenelleg, de mint emberek rendkívül kedvesek és ki-forított egyéniségek. És végül, ami a lényeg: az olyan bandák, mint az INSTIGATORS megpróbálják áthidalni a zenekarok közötti különbségeket. Hogy sikerül-e, nem tudom.

- Van-e olyan zenekar, akikkel nem játszánatok együtt? Szerelnétek-e más stílusú zenekarral, hogy népszerűek legyetek?

- Vannak, akikkel nem lépnék fel, mert rossz szul éreznék velük magunkat, vagy akadályoznának, de az nem igaz, hogy kategorikusan nem

játszanánk az IRON MAIDEN -nel vagy Barry Manilow-val. Ebben az esetben arról van szó, hogy szokatlan lenne ugyanezért a belépőért játszaniuk, mint mi.

- Szeretnétek ismertté válni, és nagy rajongótáborra szert tenni? A zenének egyre több embernek tetszik...

- Persze kötnék kompromisszumokat, de csak olyan módon, hogy elkerüljük a beskatulyázást, és a klüresedést. Valahol meg kell húznunk a vonalat. Ha arra törekednénk, hogy nagyobb közönségünk legyen, a belépők feifelé mennének, a lemezek semmitmondóvá válnának, eltűnének az értékek, s a közönség szép lassan agresszív válna. Nem adhatok el (erőszakmentes) forradalmat a slágerlistán! Eladhatok jelszavakat, miközben elveszíted a lelkesedésedet. Láttam red skineket (kommunista skinheadek) a földalattin, és azt, hogy az egyenmarxizmusuk milyen idétlen és nevetséges. A JAM kitalálta, hogy soul zenével nem változtathatsz a világon. Tánczene a lábnak, nem a fejnek, rádiómuzsika a tapétának.

- Hogyan kezdett kialakulni a gondolkodásmódod, nézeteld?

- Az iskolában már kezdett derengeni ez az, de igazán csak négy évvel ezelőtt kezdett világossá válni, mi is folyik valójában. Csak az utóbbi három évben foglalkoztat a problémák megoldása. A punk sokat segített ebben, később a CRASS. Persze az emberek is, akik megvilágították a kérdéssé dolgokat (pl. egy CRASS-video után Dan úgy döntött vegetáriánus lesz).

- Mikor szereztél tudomást először az élveboncolásokról, és a multinacionális cégek részvételéről a háborúban? Honnan származnak az információk?

- Fokozatosan szereztünk tudomást ezekről. Olyan dolgok, amelyekről most mi még nem tudunk, később nyilvánosságra kerülnek... Az információk a nagyvállalatokról legtöbbször a könyvtárakból származnak (unalmasan hangzik, ugye?) a vállalatok iratából. Az állatvédő szervezetek, mint a BUAV, HSA, stb. újságokat adnak ki, amelyek az élveboncolásról is jelentenek meg információkat. A béke-kladványok, főleg a "Béke Hírek" felbecsülhetetlen forrással az adatoknak, csak úgy, mint néhány anarchista kladvány. Rendekezőnk egy listával azokról a vállalatokról, amelyek a hadseregnek és az M.O.D.-nak szállítanak.

- Voltak-e olyan esetek, amikor viselkedésmókat akartak rádkényszeríteni fiatal korodban? Szembefordultál-e ezekkel? (A "First Seven Year", első hét év c. számról van szó.)

- Ezzel mindannyian így vagyunk egy bizonyos fokig. Szigorú katolikus környezetben nőttem fel, lázadoztam ellene, de van amit hasznosnak tartottam, és megőriztem. Az erkölcsök, amelyek azt állítják a szex rossz, a maszturbáció mocskos, a háború jó, a kormány és a vezetők számára elfogadható csupán. Mindannyian hasonló erkölcsökkel élünk. Tőlünk függ, mennyire tesszük közzé azokat az információkat, amelyek változtathatnak a szemléletünkön. Az "Első hét évét" Dan írta, személyes élményel alapján. Arról, hogyan próbálták irányítani a fejlődését. A legtöbb emberre mindez ugyanígy érvényes.

- Mit gondolsz, ha a sok kis élveboncolás-ellenes csoport egyesülne egy, vagy két nagyobb szervezetbe, akkor az jobb lenne? Csatlakoznál-e valamelyik szervezethez?

- Mindannyiunknak eltérőek a politikai nézetek, és különböző területeken dolgozhat. A NAVS parlamenti reformokért küzd, miközben a BUAV a közvetlen akciókat támogatja... Az egyesülésük talán segítene, nem tudom. Mi egyiknek sem vagyunk tagjai, mert nem látjuk értelmét a számháborúzásnak. Tagja vagyok a HUNT SABOTERS-ASSOCIATION-nak, mert az ellenállást választják, és közvetlen akciókkal kényszerítik a parlamentet a politika megváltoztatására. A NVDA-val végetér ez a vonal. Elkeintve a HSA-tól a többiek már nem nagyon érdekelnek. Az ALF-ben (Animal Liberation Front) már vannak olyan karosszék-harcosok is, akik pénzért felhívásokat adnak közre azt tanácsolva, hogy "kapjátok el a szemeteket". Emberi szabadság, állati jogok? Annyit üzenek: csinálj magad, dönts le a falakal!

- A zenekar nőtagjai segítettek-e megismerni a nők mindennapi problémáit?

- Lou, Mad Anne, és Dianne tették világoossá, hogy milyen problémák vannak, mint nőknek az együttélés során. Megosztjuk egymással az élményeinket, és tanulunk belőlük. Tisztában vagyunk vele, hogy a nőknek még mindig sokat kell küzdeniük. Részben azért, hogy a férfiak felismerjék, mekkora baromság a hatalomgyakorlás a nők felett, részben pedig azért, hogy a megoldást a nők találják meg a saját részükre.

- A lemezeiteket a SPIDERLEHEAD kladvó jelentette meg, milyen terveitek vannak a kladvóval?

- Még nem tudjuk pontosan. Talán megpróbáljuk felhasználni azt az ötletet, amit az opera alkalmaz, azaz az egész darabot egy téma köré építjük, nem elkülönített dalokat csinálunk, amelyeknek elejük és végük van. Ez még nem biztos.

- Úgy tűnik néhány dainak ugyanaz a dallama, de más a szövege. Miért?

- Ez a láncszemek módszere - annak a módja, hogy a mondanivaló és a zenei ötletek megmaradjanak az emberek fejében. A szavak hamarabb lényegtelené válhatnak, mint a zene, de mi nem akarjuk "eldobni" a zenét, amennyiben érvényesülhet újabb, másabb szöveggel.

- Hogyan jöttetek össze, és mióta éltek együtt, így tízen? Kőzelebb hoz benneteket egymáshoz az együttélés?

- Különböző okokból, s különböző körülmények között találkoztunk. Kb. két éve élünk együtt, néhányan már öt éve. Az együttélés a szeretet és az összetartozás érzését erősíti bennünk. Jobban megismerjük egymást. Egymás hibáit legalább annyira, mint a jó tulajdonságokat. Válatkoznak a nagyszerű közös élmények és a viták. Az érintkezés néha könnyű, néha nehéz, de mindig érezzük, hogy egy közös célért dolgozunk, együtt, egymást segítve. Nem mindig könnyű ez... de megéri.

/ford.: HÁCSÉ/

CHUMBAWAMBA: Sky and trees Box 4.69 Co- okridge Street LEEDS England

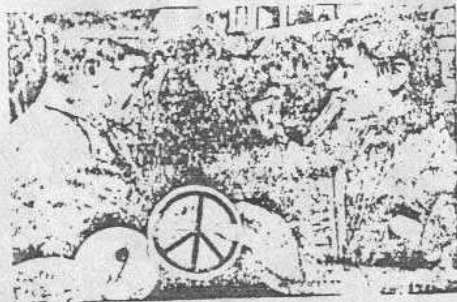

"NE VONULJ BEI SOHA!"

(AMD)

(1990. szeptember 29-én a NAP anarchopunk csoport és a Budapesti Anarchista Csoport szervezésében került sor a Fegyvertelen Erők Napjának megünneplésére. Mintegy 250-300 ember vonult a Vörösmarty térről a Hadügyminisztérium elé és az elhangzott beszédet a hadsereg, az erőszak, a fegyverek politikája ellen tiltakoztak. A rendezvényt katonakönyvégetés zárta.)

"Jól van!" - mondta kissé fenyegetően a rendőre. Ugyanis 2 fős rohambrigádjukat körülfolyta a tömeg. Körülfolyta, aztán otthagya és folytatta útját a Hadügyminisztérium felé. 3 óra körül még sokkal jelentéktelenebbnek látszott ez a tömeg. A Vörösmarty téren ücsörgő külföldiek gyánakodva, vagy kíváncsian szemléltek a gyülekezőket. Bórdzsekik, pompázatos színes hajak, feliratok, jelvények, frizurák, elnyűtt zakók, morc ifjúság. Idős bácsi agítál a hadsereg ellen, ő úgy tudja a (néhai) NDK-tól is veszünk harckocsikat. Békés hangulat, békés tüntetés lesz ebből. Néhányan anarchista roplapokkal látják el a bámsz tömeget.

A Budapesti Anarchista Csoport állásfoglalásai az önkormányzatokról, és néhány keresetlen szó a hadsereg(ek)ről. Az egri csapat előszedi a lepedőket. Előkerül még valahonnan egy flakon Neolux és egy flakon barna velurspray (Salamander), érdekes párosítás. Az idő szorít, el kell készíteni a transzparenszeket. Időközben a fejek között felbukkan, aztán eltűnik egy tányérsapkás fej. Egy rendőrfel. Mindenáron a rendezőkkel akar beszélni, és jogszabályokra hivatkozik. Néhányan

szóba elegyednek vele, s megpróbálják értésére adni, hogy ez nem egy központilag szervezett rendezvény. Ma délután azok jöttek el, akik a Hatalom ellen akarnak tiltakozni, a hatalom ellen, amely hadseregekbe kényszerít, hogy céljaira felhasználjon, háborúban gondolkodik, gyilkol. Telketlen, embertelen gépekké alacsonyít, s megpróbál mindehhez statisztát faragni - mindannyiunkból. "NE TANÍTS ÖLNI, HA ÉLNI AKARSI!" Bontakozik ki a vásznon az első felirat. Sokan körüllállják, van aki fényképezi. Lassan gyarapszik a tömeg, indulni készülnek. Lajosék kibontják klasszikus fekete transzparensüket. Zászlók, plakátok, jelvények és jelképek. "EGY PERCET SEM ADOK AZ ÉLETEMBŐL!" Mindkét spray kifogyott, épp hogy elég volt. Egy perc és kezdetét veszti a Tüntetés. Kissé rendezetlenül, de azért látványosan hömpölygünk az Október 6.-a utca felé. Egy szemét taxis kis híján belerohan a tömegbe. Egyébként csendes szombat délután van, itt-ott egy járókelő, néha egy kocsi. A nyugati buszok utasai a nyakukat nyújtogatják. A Szabadság tér előtt találkozunk az első járókocsival. Régi ismerősökkel találkozunk, egyikük szinte eszelően a tüntetés formai oldalát (ki szervezte, engedély, stb) tiltatja, a másik jelentőségteljesen hintázik a sarkán. A tömeg kikerül és otthagya őket, ezzel a probléma megoldódik. A Hadügyminisztérium elé kb. 300 ember érkezik. Fogadásunkra megjelent a kerület rendőrpáncsnoka, XY százados, kísérelében 6-8 rendőrkocsi és személyzetük. A százados in medias res elvegyül a tömegben, és meglepően új formulával hozakodik elő (kik a szervezők, stb). A résztvevők előzónlik (úgyahogy) a minisztérium előtti placc elejét, kifeszítik a transzparenszeket, jól látható helyekre teszik a plakátokat. A százados úr Seres Lacival diskurál, néha elkapok egy-egy hangfoszlányt. Most pl arról van szó, hogy minden személyt össze kell szedni, de néhányat feltétlenül. Honnan ismerős ez a módszer? Egy öregúr méltatlankodik: ez a fiatalember csak udvariaságból áll szóba magával. Hatalmas üdvösvall szakítja félbe az ismerkedést. Az egyik zászlórúdra felkuszik a NAP csoport zászlaja, amit nagy ová-

ció, röhögés, vidámkodás követ. Százados úrnak ez már sok, visszavonul konzultálni az emberivel. Beszédet is lesznek - nyugtat meg valaki -, csak nincs hangosbeszélő. Akcióba lépnek az egriek (Naszi), előkerül két katonasapka, valamilyen egy zubbony, aztán szép nagy fűben felempül az előtér tetejére. A zubbony visszazsall. Emese végre elkezd a szónoklatok sorát. Miről is van szó? A hadsereg elleni tiltakozást nem kényelmi szempontok határozzák meg, persze sokan azt fogják odabökní, hogy néhány léhűtőnek nem fűlik a foga a fegyveremhez, és nem tiszteli a Rendet. A fegyveres erő a politikai hatalomgyakorlás eszköze más államokkal, illetve a belső ellenezéssel szemben - így a beszéd. Az állam gépezetének kétségkívül leglátványosabb alkotója a hadsereg és a rendőrség, pusztán azért, mert a társadalomra hivatkozva érvényesíti az állam működésének a feltételeit. Érthető, hogy ebbe a szerepbe egyaránt beleér az "Ifjúság átnevelése" és az aljas Indokból elkövetett háború. A beszéd megemlíti a fegyvergyártó konszernnek részvételét és érdekelttségét a háborúban, szól arról, hogy Magyarország a költségvetés 36%-át (?) fordítja katonai célokra, pedig elemi érdekünk lenne a legolcsóbb, legkézenfekvőbb megoldást választani: megszüntetni a honvédséget. A béke manapság a fegyverek békéje, semleges státuszt csak egy még korszerűbb, még erősebb hadsereg garantál. (Jó példa erre Svédország, amely ugyan kisebb összeget határoz meg a költségvetésből, de így is lehetőség nyílik a szuperkorszerű hadsereg fenntartására.) Végül szó esik a bevonulatásról, mint az emberi jogok sárbatip-

rásáról. Óvoda, iskola, hadsereg - ez a hierarchiába nevelés-kényszerítés sorrendje. AZ JÁTSZ-SZON KATONSÁDIT, AKINEK EHÉZ KEDVE VANI A szolgálatmegtagadók fogadalomtételét következik. Hazátlan blangok ezek, a vak is láthatja. Az utolsó beszéd majdnem mindenre kitér, Für Lallótól a Trianoni emlékműig. SZÜNJÖN MEG A HADSEREGI Füst és égett papírszag terjeng, meggyulladnak az első katonakönyvek, később mel-léjük kerül a zubbony is. Párméteres sugarú kört alkotunk, kibéleelve transzparenszekkel, középen, mint valami áldozati tűz füstölögnek a zöld lapok. Egy öszülő hölgy is segítkezik - állítólag a feministákkal érkezett. A környező házakban kinyílnak az ablakok, s - hála a rendőrségnek - az utcán is összeverődik néhány járókelő. A százados úr végül megunja, hlába dobja be a hangosbeszélőt, az átkozott csűrhe csak nem akar oszlaní. Itt erélyesebb fellépésre van szükség! Kiszállnak a fiúk, összesorakoznak, van ebben a készülődésben valami fenyegető. Incidens végülis nem történik, a tüntetésnek egyébként is vége lenne. A tömeg egy része a járdára, úttestre szál-lingózik, aztán elindul haza. Sokan maradnak még, beszélgetnek, a csoportban ácsorgó rendő-roket nézegetik. Szóba kerül egy házfoglalás, aztán érdeklődés hlányában elnapolják. A százados úr még egyszer megjelenik, és a lelkünkbe beszél, legközelebb jelentsük be, le-gyünk szívesek. Akkor még hangosbeszélőt is kaphatunk. Erdemes tehát rendszeren viselkedni. 1990. szeptember 29-e van, délután fél öt.

M.D.C.

BORN TO DIE (Meghalni születtem)

Meghalni születtem
Megsülni születtem
Kalltkában élek
Félreértettem
Megcsináltam, amit tudtam
Megpróbáltam
Meghalni születtem

Hazamegyek
Az elmém klógett
Elvesztettem a versenyemet
Megtaláltam a végzetemet
Leílnék egy kerítésen
Meghalok a védelmemben
A gyűlölet világában élek
Nem sajnálom a náci államot
Egy fajvédő államot, a gyűlölet világát
Nem sajnálom a náci államot

Nem kell háború
Nem kell Ku Klux Klan
Nem kell fasiszta USA

BUSINESS IN PARADE (Az üzlet parádézik)

Itt vagyunk, hogy figyelmeztessünk
Azt fogják mondani: Pofa be és vásárolj
Itt vagyunk, hogy figyelmeztessünk
Azt fogják mondani: Vásárolj, vagy dögölj meg
Az üzlet parádézik
Csirkefogó vállalatok mondókája
Morzsák a szegénynek
A gazdag ember profitja szárnyal
A kormány a gazdagok mellett van
A szegény ember élete elfuserált
Ne higj a politikusok tetteiben
Ne higj annak, amit mondanak
Minden, amit tenni akarnak, kibaszás veled
Meghíznak a fizetésükön.

I REMEMBER (Emlékszem)

Emlékszem, amikor először mentem iskolába
Azt mondták: Ne hülyéskedj, ne légy idétlen,
ne légy bolond
Fogadj állampolgári esküt az USA zászlajának
Ne várd, hogy országod valamit is tegyen érted
Azt mondták: az elődeid szerettek téged
De nekem csak egy elődöm volt
És láttam meghalni őt egy forró napon
Egy rendőr fegyverének golyólt szívta magába
Nem csinálhattam semmit, de várok

R. Az USA-ban kockáztatnod kell
Ha szabad akarsz maradni
Az élet földjének hívják ezt
De belőlem hullát karnak csinálni

Emlékszem, amikor először találtam rá az útra
Menekültem a hitelezőktől, akiknek tartoztam
Austinba jöttek, hallottam, hogy kopogtatnak
az ajtómon
Átmentem egy másik államba, és rohantam to-
vább
Azt mondták, elkapnak, de még nem sikerült
nekik
Ujjalmra égett az utolsó cigim
Itt az idő emlékeznél, itt az idő felejteni
Semmit sem tehetek, de elszökök

R.

Emlékszem az összes történetre, amit hallottam
Hogy az ember állítólag szabad, mint a madár
A fivérem börtönben, az apám halott
Belefáradtam az életbe, a menekülésbe
Csodálkoznék, ha lenne egy hely a létezésre
Egy sértetlen, távoli országban, amely barát-
ként szeret
Név a papíron, arc a tévében
Semmit sem tehetek, de elszökök.

R.

AMERICAN ARCHIEVE- MENTS (Amerikai eredmények)

Elhagyott gyerek, senki kölyke
Tévedésből született és az állam gyámolítja
Az intézeti élet örületbe kergeti majd

Szürke épületek, szürke emberek, szürke étel,
szürke falak

Gyerekkorodban terrorizált a szobatársad
Nem szereztél barátokat, szemétként kezeltek
Nincs hova menni, nincs hová elrejtőzni
"Nem szeretlek, nem szánlak
Elszakítottak anyádtól"

Szürke épületek, szürke emberek, szürke étel,
szürke falak

Tizenennyolc éves lettél és reménykedsz
Azt gondoldol alkalmas leszel, de te sem szar-
nak
Végül elfelejtene, nem gondoskodik rólad
senki

Látsz néhány halált, felszínes hazugságokat
Nincs visszatérés
Nincs hazatérés
Minden szurokfeke
Drogokhoz ragadva
Iszákossá válva
Örültté válva
Szarul érzed magad
Furcsa érzés
Ők ragasztottak egy címkét erre
Életnek nevezik
Iszákossá válva
Életnek nevezik
Azt hiszem haldoklok

Nincs hova menjek
Nincs hol elrejtőzni
Nincs senki, akinek hihetsz
Nincs senki, akiben megbízhatsz

Nincs visszatérés
Nincs hazatérés
Minden szurokfeke

A Nagy Testvér egy kém és figyel téged
Azt mondja: Csináld, amit mondok, és beleil-
lesz a penészbe
Ridegen bánik veled, eszi a lelkedet

Ő az őrangyalod, az ellenőrzés mestere
Szürke épületek, szürke emberek, szürke étel,
szürke falak

Nincs visszatérés
Nincs hazatérés
Minden szurokfeke
És nincs Isten a mennyben

CHURCH AND STATE (Egyház és állam)

Nacionalizmus az iskolában
Követni a szabályokat
Hazug tankönyvek - hanta
A hazafias beállítottságuk
"A Te országod hatalmas"
Ordít az egyház és az állam
"Minden meghalt Isten oldalán"
Elnök és pápa
Büszkeséged és reményed
Amire a családok épülnek
Keresztény erkölcsi nevelés
A bibliai igazság?
Hinni, bizonyítani nélkül
Sétálsz az Úrral
Légy ember
Védelmefeld az országodat
Hallod a hívásukat
Az összes mártírt

Az életed elveszett
Keresztre feszülsz
Idegen szemétdombon halsz meg
Istenedért
(És az ő olajukért)

Miért primitív dolog a rasszizmus?

Kezdjük onnan a választ, hogy mindenféle előítélet - így természetesen a faji is - ostobaság, hiszen az előítélet és a fanatizmus egy töről fakad, marpedig a fanatikus emberek a legkorlátozottabbak, azért, mert elfogadják egy kizárólagos igazság létezését, és így lemondanak arról, hogy több oldalról járják körbe a dolgokat.

Faji előítélet = nacionalizmus, hiszen, ha igaz az, hogy számít ki milyen fajhoz tartozik, akkor ez mindenkire érvényes, ily módon, ha valaki rasszista, az azt is elismeri, hogy az ő személyiségének meghatározó jegye a nemzetsége.

Azontúl, hogy én megálázónak érezném, ha valaki azt tartaná egyéniségem fontos részének, hogy milyen nemzetségszerű vagyok, az is bizonyítja a rasszista gondolkodás primitívségét, hogy csak egy buta ember érzi úgy, hogy meg tudja határozni egy fajnak vagy egy nemzetségszerűnek a lényegi jegyét. Az itt leírtakból logikusan következik, hogy a fenti állítás fordítva is igaz, vagyis a nacionalizmus és a faji előítélet ugyanannak a gondolatnak a részei. A rasszizmus sok esetben konkrét élményekből táplálkozik. Ezeket az élményeket utólag persze felnagyítják, ez is okozza, hogy előítéletek kiváltóivá válnak bizonyos negatív tapasztalatok. Egyébként is, az előítéletes emberek beszámolóit fenntartással kell fogadnunk. De lépünk most kicsit túl a fenntartásainkon.

Több olyan emberrel beszéltem már, aki kijelentette, hogy a cigányok vagy az arabok erőszakosak, mocskosak, lopnak, lusták, stb. Azt hiszem ez a rasszizmus lényege és egyben alapontja is.

Lássuk, mi befolyásolja viselkedésünket, mitől lesz valaki negatív tulajdonságok birtokosa? Ahhoz, hogy belássuk azt, hogy a faji hovatartozásnak ebben elhanyagolható szerepe van, mindenki próbálja megfogalmazni, hogy neki sa-

ját magának melyik tulajdonságát magyarázza a bőrszíne, vagy a nemzetsége.

Szerintem szinte semelyiket sem, de lényegi jegyeket egész biztosan nem.

Egyébként nem vitatom, hogy egy-egy népcsoportnak van egy közös "néplelke", de ez nem vonatkozik a népcsoport minden tagjára, és akire vonatkozik, arra is legfeljebb bizonyos felszínes dolgokban - pl. temperamentum.

Környezetünkhöz való viszonyunkat elsősorban tapasztalataink, eddigi életünk motiválja. Vagyis a család, az iskola, a munkahelyek, társaság, és természetesen a társadalom légköre. Ha megvizsgáljuk, hogyan viselkedik pl. egy magyar fiatal, akinek van négy kistestvére, szülei isznak, néha dolgoznak, és legfeljebb havonta mosakszanak, kortársaival többnyire verekedéssel kommunikál, és már az írás-olvasás is megterhelő szellemi tevékenység számára, nos, ennek a fiatalnak nagy valószínűség szerint olyan lesz a viselkedése, mint amilyennek a rasszisták a cigányokat tekintik. És később ennek a fiatalnak is lesz saját családja, és az ő gyerekei is ugyanonnan indulnak, ahonnan ő is kezdte. Mindez azzal súlyosbítva, hogy otthonról elkerülve a saját lábán kell megállnia, úgy, hogy még laptopkon sincs szocializálva, vagyis képtelen normális emberi kapcsolatokra.

Ez az egyik oldala a viselkedésünket befolyásoló dolgoknak. Másrészről az emberi társadalmak légköre mindenhol agresszivitást sugall, és a tolerancia elfolytását. Összegezve: nem azt akarom mondani, hogy a cigány, néger, arab, sárka, stb. csupa jó fej, sem pedig minden fehér ember, hanem azt, hogy a fehér ember semmivel sem jobb, mint a többiek. És aki jobbnak képzei magát sokkal primitívebbé válik.

Csoma Lajos

AGNOSTIC FRONT

- Hogyan határoznátok meg zenét stílusokat?

Roger: Tulajdonképpen hardcore zenekar vagyunk. Itt-ott nyalunk egy kicsit a metáltól. Mindenből van benne egy kicsi.

- Mit gondoltok, eljut a mondandótok a közönséghez?

Rob: Igen. Elolvassák, megértik, táncolnak rá. **Roger:** Ez a legfőbb oka annak, hogy a lemezünk szétnyitható borítóval, szövegekkel, meg ilyesmikkel jelenik meg. Az embereknek van rá lehetőségük, hogy elolvassák a szövegeinket, és megtudják miről is van szó valójában. A legtöbb kölyök még most sem tudja. Csak azért jönnek, hogy táncoljanak, és azt képzellik, az a hardcore, ha jó bandák zenéjére táncolsz.

- Hogyan születnek az AGNOSTIC FRONT dalai?

Vinnie: Változó. Történik valami, írni kezdek, később aztán kialakul. **Roger:** A legtöbb szöveget én írom, de a lemezen is szereplő "United Strong" /Egyesült erő/ c. számot Adam, a régi basszusgitárosunk írta, a "Power" 1./Hatalom/ pedig Vinnie. A többi én. Továbbra is szövegeket írok, bár amennyire lehet, segíték a zeneszerzősben is.

- Miért van olyan nagy kultusza az A.F.-nak mindenfelé?

Roger: Mert segítünk más zenekaroknak. Bármi koruk szükség van egy zenekarnak erre-arra, ránk számíthatnak. Végülis kifizetődik, a legtöbb eljön megnézni bennünket. Mindenkiel rendelés vagyunk. Nem csatangolunk, hogy összeverhessünk embereket ok nélkül. Abban az esetben, ha verekedés van, vagy hasonló, vagy ha a barátainkat egy nagyobb banda püföli, természetesen beavatkozunk. Nem nézzük tétlenül, hogy a barátainkat összeverik. De ha van más lehetőség is, mint a verekedés, megpróbálunk közbelépni. Nem ítélünk meg a külsőd vagy a hajviselkedet alapján. Te nem foglalkozol velem, én se veled. Ez így van rendjén. **Vinnie:** Megpróbáljuk összekovácsolni a színteret. Koncerteket adunk, bandákat indítunk el, a legalacsonyabb belépőkért harcolunk, és megpróbálunk egységes színezetet adni a dolgoknak. **Roger:** Sok ze-

nekarral játszottunk már együtt, akik még nem mutatkoztak be. Végre valódi bemutatkozási lehetőséghez juthattak, és nem rossz helyen, itt a C.B.G.B.-ben. New York, tudod. És eléggé vonzunk a közönséget.

- A New York-i hardcore színtérnek elég nagy hírneve van odaát a nyugati parton.

Vinnie: Yeah!

- És az AGNOSTIC FRONT különösen hírhedt... **Roger:** Azért mert skinhead-ek vagyunk. És a srácok többsége is, persze divatból. Ha levágatod a hajad, minden barátod levágatja. A legtöbb srác levágatta a haját. És ez nem a mi hibánk. Mi

nem mondtuk nekik, hogy borotválják le a fejüket. Ha ezt akarják O.K., csináljanak, amit akarnak...

- Hogy lehet az, hogy egy zenekart, amelynek kimondottan antifasiszta dalai vannak, néci zenaként tartanak számon?

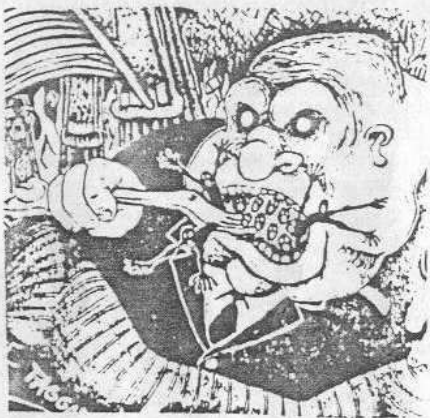
Roger: Kezdjük elől. Skinheadek vagyunk. És a skinheadeknek Angliában nagyon rossz a híruk, akárcsak a fasisztáknak. De ez Amerika, és nem Anglia. Azért, mert a skinheadek odaát fasiszták, nem jelentik azt, hogy megnövesztjük a hajunkat, ha nem érezzük szükségét.

- De hát egy zenekar népszerűsége gyakran az image következménye...

Roger: Nézz körül New York-ban, nem fogsz találni egyetlen National Front-szervezetet sem.

Roger: Evről-évre változik. Sohasem tudni, mi fog történni, mindig jön valami meglepő. Itt vannak a fiatalok, és ahogy öregszik az ember, kezd kiliógni közülük. Látnod, mit akarnak, miről beszélnek, stb.

Roger: Arról szól, mi történt a második világháború idején, amikor minden Hitler ellenőrzése alatt volt. Arról a módszerről, ahogy a rendszer eljut oda, hogy totális és mindenható legyen. Minden szerzeményünk a rendszer ellen!

Roger: Mindent ellene teszünk! Távol maradunk néhány jellegzetesen szisztematikus dologtól. Nem megyünk el szavazni, háborúellenesek

Roger: Egy olyan geci rendszer, mint a gazdaságké, nem akar tudni rólunk, és nem foglalkozik velünk, hát mi sem törődünk velük. Külvárosiak vagyunk, úgy néznek ránk, mint a szarra. Amikor beülünk az éttermekbe nem ugyanazt a kiszolgálást kapjuk, mint akik öltönyben jön be. A roha

- Hardcore sztereotípláról van szó?

(Az interjú némi töprengés után azért adjuk közre, mert az AGNOSTIC FRONT-tal kapcsolatban itthon is sok félreértés és pletyka kering. Bécsi koncertjükön azonban személyesen megbizonyosodhattunk róla, hogy ezek teljesen alaptalanok.)

Bomber Zcc

Egyre közelebb s közelebb a vég
A bombázó felszáll és elűnik
Slajnalban majd utolér
A bombázó betétele készülődik
Egy éjjeli villámgyors akcióra
Slogy még ma mindent elpusztítson
Majdnem tökéletes akció
Sohasem ismeri el, ha veszt

Borsaszbó álmok gyötörnek
Fájdalmas sikolyok törnek rám
Egyre jobban gyötörnek
Az örületbe kergetnek

Bomber Zcc ma éjjel újra itt van
Érezni, milyen ez a repülés
Szétbombázza az agyad
S tönkreteszi az életed

Állami segély

Jólétben telnek a napjaid
Vagy alamizsnáért könyörögsz
Mért nem mész melót keresni
Ha fáraszt, hogy rajtad lóga sok kölyök /...../

Hát akkor vegyél egy csomó drogot
Állj sorba ingyen kajáért és
Egyet alkoholistá

KÖRÜS:

Utam bácsi a fizetésem felére rá-
teszi a kezét

Élj szabadon, ha tudsz
Családom van és kifizetendő
számlám

Nem segít ki pénzzel senki

Járj iskolába, bár semmi értelme

Örülj, hogy a kormány segélyt ad
Gazdagodj meg minél előbb
Ha eszedbe jut, hogy itt nőttek fel

Milyen érzés, ha a fiataloknak
deglük van

Túl kemény dolgok ezek

A tu-ból jönnek a pompás szö-

ndeklatok

Sajnos, nekik sincs degl

Szerintem pucoltassunk csatorná-
kat velük

Nem mernek ellenkezni

Ha nem tetszik, menjenek a
francia

És vigyék az állami segélyt.

/ Agnostic Front /

ANTIFASISZTA FESZTIVÁL BÉCS

Október 25.

Több órás bolyongás után találunk rá Bécsben a Gudrunstrasse-I ERNST KIRCHWEGER HAUS-ra. Foglalt ház, a földszinten kocsmá, fenzin-árus, a pincében pedig moziteremből átalakított koncert-helyiség. Este 7 körül még szinte csak a rendezőket találjuk odalenn, na meg itt van már az AGNOSTIC is, épp beállnak. Szóval, megnyugodhatunk, mégsem jöttünk hiába. Egy kanapén ülve sörözgetünk, figyeljük a gyülekezőket. Tarajósok, hosszúhajúak, rongyosak, szemüvegesek, fehérek, barnák, még barnábbak, mindenfélék. Na, meg kutyák. Mindenki jól megvan mindenki-vel, mi is kötünk néhány alkalmi barátságot ltenl-ekkel, csehekkkel, kiludjamifélékkel. Sörök, cigik cserélnek gazdát, még egy pakli kártya is. A budiban egy kétméteres ősember tartóztat fel és lel-kesen meséli, hogy a nagyanyja magyar származású. Társalgás közben néhányszor barát-ságosan hátbavereget, hajszálon múlik, hogy nem zuhanok fejfel a piszoárba. 10 óra felé már hatalmas a tömeg, kezdődik a program. Először filmváltás: anarchista, antifasiszta tüntetések, per-sze többszáz rendőr "közreműködésével". A "ro-hamosok" kiszűrnak néha egy-egy tüntetőt, és üldöznél kezdik olyan lelkesedéssel, mintha az el-vesztett Frigyláda lenne szerencsétlennél. Azután új szatag kerül a vetítőbe, most egy neonáci tün-tetést látunk: skinek, öregurak, polgáremberek. Rudolf Hess-transzparens, megymás. Érdekes, a rendőrök itt nem olyan aktívak... Egy darabig még utálkozunk rajtuk, aztán néhány srác össze-pakolja a berendezést, kezdődik a koncert. Egy osztrák, majd egy nyugatnémet banda játszik, szimpla trash/hardcore mind a kettő, de igazán él-vezetes. Ováció, ugra-bugra, táncika - szóval hangulat. És végül az AGNOSTIC FRONT. Két új arc a bandában, szinte még kölykök. "Csupaszbőrűek" az "öreges" mellett, mivel azok úgy ösz-sze vannak tetoválva, hogy Henry Rollins csak jelenthetne nekik. Az énekesen az összes lemez-borítót felfedezhetjük, sok egyéb "érdekesség" mellett. A lényeg persze a zene. Lemezelket is-merve fel vagyok készülve a vágásra, de ilyen elementáris erejű és eszevesztett tempójú örület- re mégsem számítok. Leikesen ropjuk, milközben

néhány lány nevetve mutogat ránk. Na ja, itt még nem ismerik az egriek mozgáskultúráját...

Közben valaki a színpadról landol közénk, majd elterül a földön. Az egyik technikus pátyol-gatja, de semmi komoly. Már a ráadásokat nyom-ják, a Crucified-et harmadszor halljuk -és harmadszor is tombolunk. Na, itt a vége. Kis pihe-gés után fenzlnekkel, egy-két plakáttal megpa-koilva indulunk a kocsihoz, majd egy kis szunya után haza.

(Végülis a dolog nem egészen úgy sült el, mint gondoltuk, a hazaút "drága" taxisaink "békés" de-monstrációja miatt jó háromnaposra sikerült. A tévé napokig okádtá a kormány, az ellenzék meg a taxisok véleményét, csak azokat felejtet-ték el megkérdezni, akiket napokig szabályosan bezártak a "békés tüntetők", se előre, se hátra, hi-degben, víz nélkül, tisztálkodási lehetőség, budi nélkül. Láttunk egyedül utazókat, akik egy perc-re sem szállhattak ki autójukból, nehogy megin-duljon a sor, láttunk külföldről hazai gyekvő családokat gyerekekkel, csecsemőkkel, nagya-nyóval szorongani az autóban. TÚSZOK VOLTAK, akikről sem a kormány, sem a taxisokat bízató ellenzék nem vett tudomást. Végülis csak embe-rek...)

Naszi

ÉRZÉSTELENÍTÉS NÉLKÜL

"ÉRDEKESSÉGEK" A HÚSTERMELÉSRŐL

TILTAKOZZI NE TÁMOGASD A HÚSTERMELŐ VÁLLALATOKAT, AMELYEK DURVÁN Bántalmazzák az állatokati

- A disznokat ezerszám tartják kis ketrecekben, ahol épp, hogy elérnek. A hőmérsékletet magasan tartják, a világítást lecsavarják, tehát nem mozoghatnak, gyorsabban gyarapszanak, kevesebb energiára, etetésre van szükség.

- A lejtő nélküli padlón nagyon kis helyen gyűlemlik fel a ürülék, ezért gyakran ráccsal látják el, amin az ürülék áthullik. Ezek a körülmények lábsérüléseket okoznak, főleg, amikor vágáskor összezsúfolják őket. 70%-uk sánta.

- Karámokba zsúfolják őket, s ennek következtében rendellenessé válik viselkedésük. Gyakoriak az összezsúfolások, amit a tenyésztők a disznók farkának levágásával "oldanak meg". Mindezt érzéstelenítés nélkül teszik.

- Tenyészállomány: hasonló körülmények között tartják csak gondoskodnak alomról is. Az anya csak rövid időt tölthet a fiával. azt is összekötözték, nehogy véletlenül összenyomja őket a parányi ölben. Mindegyik folyamatosan szül. amíg elhasználódik, akkor levágják.

- A hímeket a következőképpen kasztrálják:
1. sebészleg két vágást ejtenek a herezacskó tetején, majd a heréket kivesszik, a vezetéket elvágják vagy elszakítják, hogy csökkentsék a vérzést. Ha a vérzés túl erős, a végén forró vassal kiégetik a sebet.

2. vértelen kasztrálás: mindkét herevezeték a zacskó oldalán kezelik, ilyenkor speciális ollókat használnak, a vezetékeket egyszerre vágják el.

3. (kizárólag életük első hetében) szoros gumigyűrűt helyeznek el a herék fölött. A szorítás megállítja a vérkeringést, és végül a herék elhalnak. Főleg az első és a második módszert részesítik előnyben, de mindegyiket érzéstelenítés nélkül végzik.

- A csirkéket nem sokkal kikelésük után a következő módon kezelik, hogy megakadályozzák a sérüléseket, amiket a zsúfoltság miatti verekedések okoznak: a csőrben a szaru és a csontsző-

vet között található még egy nagyon érzékeny szövet. A kezelés abból áll, hogy forró késpengével az egészet átvágják, és ez rendkívül nagy fájdalmat okoz (cél: a csőr lerövidítése). A vérzést nem csillapítja a forró penge, a csirkék gyakran elpusztulnak. A keltetőben a nemkívánatos csirkéket műanyag ládákba dobálják, ahol megfulladnak. A tojásokat, amelyek nem kelnek ki idejében, eldobják, az utólag kikelő csirkéket fulladás, éhezés pusztítja el.

- Egymásra halmozott, megvilágított cellákban tartják a tyúkokat, amelyek rendkívül zsúfoltak, a drotháló padlók gyakran okoznak lábsérüléseket (néha a karmok úgy beszorulnak a drótok közé, hogy a tyúk lába kúzd, nem szabadul). A zsúfoltság miatt nem nyúlhatják ki szárnyaikat, a bőrük durvává, fekélyessé válik attól, hogy folyton egymáshoz dörgölöznek. Paraziták, legyek zaklatják őket, a por, a fűreglítő szerek és a rossz szellőzés gyakori halálok. Végül a tyúkok klóregednek, "elhasználják" őket, ilyenkor rögtön mennek a vágóhídra, szappant és hasonló termékeket csinálnak belőlük.

- Roller csirkék: ugyanazok a körülmények, mint a tyúkoknál, de az életük rövidebb (9 hét). A lámpákat gyakrabban kapcsolják fel-le, mint a nappalok és éjszakák váltakozása, így többet esznek, és jobban híznak.

- Marhák: 3 évig szokták hizlalni őket, ennyi idő alatt készítik föl őket a vágásra. Ma már ez az idő csak 11 hónap. 6 hónapig legelnek az élés után, azután istállóba kerülnek, ahol lucernával, protein-potlóval, kukoricával, gabonával táplálják őket. A zsúfoltság miatt nem járkaíhatnak, így nem veszítenek annyi energiát, kevesebb táplálék szükséges. A zsúfoltság emésztési és gyomorfájást okoz, valamint láb- és patasérüléseket. Levágják a szarvukat, kasztrálják, billogozzák őket, lemetszik a fülüket, természetesen érzéstelenítés nélkül.

- A szállítás szörnyű élmény, az összezsúfolódó marhák közül sok megfullad, sok a csonttörés. A mészárosok és segédük nagyon durvák, rugdossák, bántalmazzák a benuit állatokat.

- A tejgazdaságok és a vágóhidak a vízszennyvezetésért is felelősek. 1 font hús termelése 100 font trágya termelődésével jár, ami a folyók-

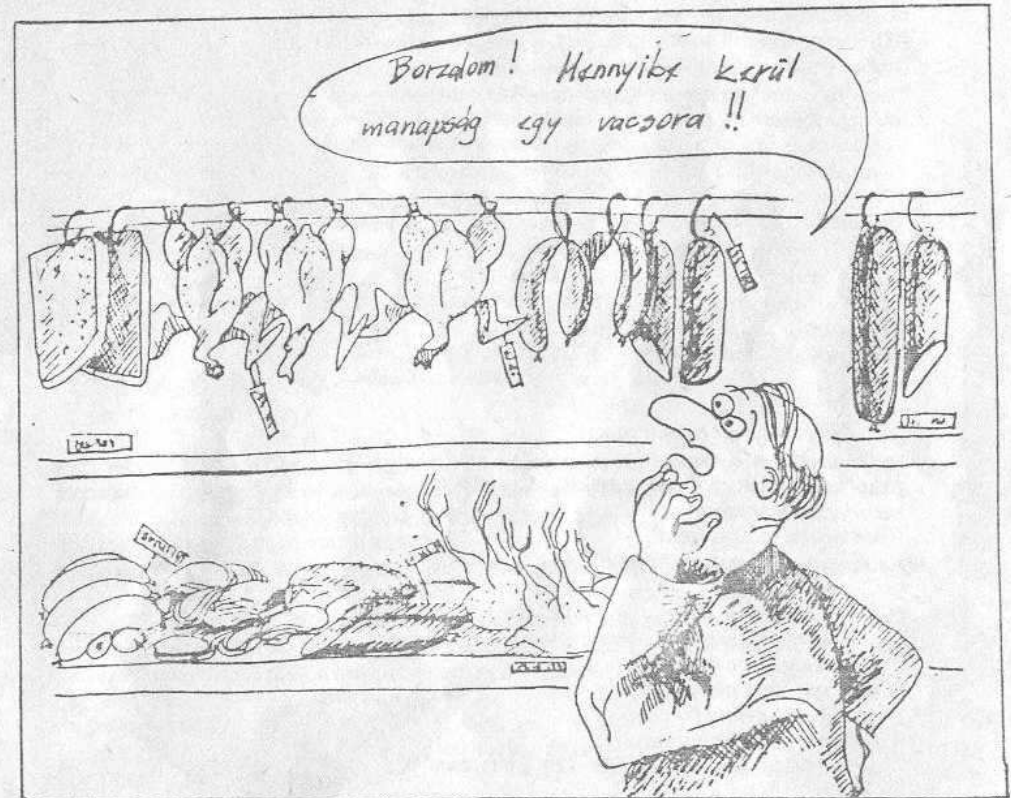
ba kerül. Egyetlen üzem kb. 1 millió gallon (1 gallon - 4,54 l.) vizet használ el naponta. Zsír, vér és más állati hulladékok kerülnek a folyókba.

- Borjak: néhány nappal születésük után elvesszik őket az anyjuktól, és ugyanolyan zsúfolt istállóba kerülnek, mint a felnőtt állatok.

Tejpotlókkal táplálják őket, ami vasban szegény, ezért vérszegénységet okoz. A hőmérsékletet magasan tartják, hogy ivásra serkentsék őket, de vizet nem kapnak. A bántás mód sok esetben hasmenést, tüdőgyulladást, vérmérgezést okoz. A borjak 20%-a vágás előtt elpusztul.

- A zsidó rituális vágás (shehitah) eredetileg azért jelent meg, hogy biztosítsa a megfelelő hőmérsékletet, idővel azonban durva és kegyetlen szokássá vált. A hagyomány szerint az áll-

lat torkát elvágják, és hagyják a vért elfolyni, mert a zsidóknak tilos a vért elfogyasztani. Ez azonban csupán tardíció, a Talmud nem említi. Az állat fejét lefelé lóg a szállítószalagról, amihez hozzáláncolták a lábainál fogva. Ez nagyon fájdalmas, a szövetek felszakadhatnak, s 2-6 percig is elhúzódhat. Fogókat helyeznek a nyakára és az orrára, hogy szilárdan tartsák, aztán elvágják a nyakát. Az eljárás ellenére a vér 20%-a az állatokban marad, tehát a kegyetlenkedés céltalan.

És az állatnak mennyibe került?!
AZ ÉLETÉBE.

CONFLICT

FORCE OR SERVICE (Erő vagy szolgáltatás)

Csendes nyugodt nap kinn a külvárosban
Bármerre járunk mindenütt tömény unalom van
Felkészültünk és várunk Bristolban szokás szerinti
Hogy átszóljanak a rádión és akcióba léphessünk
P.C. Carrington elugrott valahová
Remek fickó, mosolygós és mindig segítőkész
Tizenkilenc éves kemény fickó, nála a DM és a gumibot
Rendkívüli esemény pont amikor ebédelttem
Rendkívüli esemény, bassza meg, épp most hívnak a rádió
Zavargás lehet valahol, segítséget kérnek
Itt vagyok öreg, mi folyik ott?
Kihívóan viselkedett egy füstös
Szédd le rólam, és old meg a niggert
No nyíltan csinálj, majd utólag kivéred a fogall
Azt hittem megintítottak már a rendőri beavatkozásra
Vigyétek el a többiek szeméjétől
Aztán nyírták ki a szeméjét
Győződj meg róla, hogy ne legyenek feltűnőek a sérülések
Bár, kint érdekel
Nem fognak látszani azok a sebek
Ha már bent van a kocsiban
Csapj szét köztük, gyerünk, gyerünk, ez az flúki
Hahaha, ezt már szeretem
Hadd legyen ez az anyém
Hadd nyírjam ki, igazán remek fickók vagytok

Ha túlórázni akarsz
Jobb lesz, ha megfogadod a tanácsomat
Eldőléptetés vagy lefokozás?
Mindig parancsra cselekedj
Biztosra akarsz menni?
Meggyezhetünk az árban
Csak tartsd titokban, meg kell őriznünk a látszatot

Megszorongatjuk a munkanélkülieket, mert csak henyélnék
Kihasznaik az adófizetők, hülyét csinálnak belőlünk
Támogasd a munkánkat, és legy segítőkész
MERT A HATALOM DIKTÁLJA AZ ORSZÁG TÖRVÉNYEIT

(Rendőrpolitika)

A CND-sek mind kommunisták, ki nem állhatjuk a szarházi pacifistákat,
Zöldek, trockistákat, a Greenpeace-t, és a többieket.
Lázadók, fosztogatók, köcsögök lönek ránk, a néger az okai mindennek,
A hazatelepítésük lenne a legjobb megoldás. Rasták, punkok, modok, hippik,
Diákok, homokosok, és a piszkos pakik egyre többet követelnek,
De dolgozni azt nem akarnak.
Bányászok, nyomdászok, járókelők is hajlanak a tüntetésre.
De mi megrohamozzuk őket, és betörjük a portájukat
Ezért vagyunk

Te csak azért vagy itt, hogy szolgálj és védj a nemzetet
Hogy végleg felszámold az illegális bevándorlást
Segíts át az idős hölgyeket az úttesten
Légy készen, hogy megollalmazd a gazdagokat a szegényektől
Küldd pokolba a bűnözőket és a kurvákat
Tartsd fenn a rendet és a rendszert
Tartsd ellenőrzés alatt a lakosságot
A rendőrség a hivatásod...te választottad
Szolgáltatást teljesítünk...ugye, így van haver?

THEY SAID THAT (Azt mondták, hogy)

A törvények azért vannak, hogy engedelmeskedjünk nekik, és így működik a rendszer
Az országnak kéznél van a katonaság, hogy védje az államot
Az iskolában arra tanítottak, hogy megjártsd a bolondot,
Az út meghatározott és mindenki követi
A foglalkoztatás eredménye a nemzet létbiztonsága, ami egyéneknek lehet minden, de a tömegeknek
semmi

Itt az idő, hogy leszarjuk a hazugságainkat, amik ilyen helyzetben tartanak minket
A követelőzésekkel, a diszkriminációval, a lealacsonyításokkal, a hülye szankciókkal
Az osztálymegkülönböztetés már fiatal korban elkezdődik
Ha gazdag vagy jobb bánásmódban részesülsz
Ha pedig nem vagy az, akkor keményen szívsz
Az elit réteg már úgy van nevelve, hogy azt hiszik magukról
Hogy tiszteltetreméltók és értékesek
Kiemelt fizetéssel, megvesztegetve törődéssel és fontos állami pozícióval
Bevégeztek, szolgálják a hatalmat.

A törvények azért vannak, hogy engedelmeskedjünk nekik, és így működik a rendszer
Az országnak kéznél van a katonaság, hogy védje az államot
Az iskolák azért vannak, hogy az osztályokról prédikáljanak
Az út összeroncólva, mindenki számára lerombolva
A foglalkoztatás győzött? Az ország biztonsága?
Egy mindenkire és mindenki egyért.

May, 1986., The Fight Continues

(1986. május, a harc folytatódik)

Kezdetben minden lehetségesnek tűnt, csak kétségbe kell vonni a Tiszelt Ház, Az egész állami berendezkedés, a rendőrség, a katonaság létjogosultságát, Összetögni, együtt elutasítani az állami elnyomást, és visszaélsüket földgolyónkkal, és élővilágával. Egy mozgalom fejlődött ki, antipolitikus, hierarchia-mentes, Rendszerek és szabályok nélkül, természetvédő, emberi, Amely tettekkel és nem kiáltványokkal akart változtatni. Anarchistáknak nevezték minket. Főresortorték védőbeszédünket a békéért és tovább építették Beteges, örült birodalmukat. Mi növeltük rájuk a nyomást, bizonyítottunk, és uvoítottunk a rendszerükre.

Mi csak a saját törvényeinket akarjuk, de ők megakadályoznak ebben. Változtatni, tenni szeretnénk a békéért, ők erre háborút kiáltanak! Támadják a Greenpeace-t, szétverik az összejeveleteket, tunteleéseket, Visszakövetelik Stonehenge-t, darabka szabadságunkat, Pusztítják a közösségeket, bebortonoznak kihallgatás címén, Rendőrállamot akarnak. Ideje már, hogy megálljt kiáltunk a rendszernek, tiltakozunk, álljunk ellen!

Igy vagy úgy, de mi el akarjuk juttatni az üzenetünket. Ne engedjük, hogy lerombolják világunkat, Fogjunk össze, szervezzük meg mi magunk, és...

PISS IN THE OCEAN
(Vizelet az óceánban)

ARREST;

A punk rendkívül fontos szerepet játszott az elnyomás elleni harcban Tudatos fellépés, új elképzelések, a hagyományos rögeszmék lerombolása Kihajlította az ablakon a megcsontosodott tradíciókat A hamis erkölcsök ostoba elvárásait Azt mondtuk: a pisába a mézes-mázos popsztár-pólokkal Amelyek egy tökéletes világot sugallnak Bemocskolluk ezt a boldog, sugárzó képet a valósággal "Ez a királynőnk jubileuma; elmehetsz a francba!" A jövő ígérését visszautasítottuk, nem leszünk bábok Nincs jövő, ne törődj a balfaszokkal Mert az Anarchia az Egyesült Királyságban jól áll nekünk Az ország toporzékolt: azonnal vessenek véget ennek A "föld söpredéke" felemelte a hangját "Hogy tehették ezt a nemzetünkkel?"

A tömegkommunikáció el akart pusztítani bennünket Megállítani a szegények rock-invázióját Csak a nyílt kiállítás segítségével leplezhettük le az aljas manipulációkat Egyre többen voltunk, határozottabbak lettünk, szükségünk volt szószólókra És akkor jött négy fickó a hétköznapiokból, épp olyanok, mint mi Harsányak voltunk és eltökéltek, az üzenetünk hangosabbá vált Most már semmi se akadályozhatott meg bennünket Hogy azonosuljunk a küzdelemmel, amit hirdettek S amikor itt volt a lehetőség, akkor gyorsan felmorzsolta bennünket Mert a négy meber könnyű zsákmánynak bizonyult Az Állam okos fegyvere a pénz túl csábító volt Ismét A business csekkfüzetek megnyitottak és elnyelte őket A plócák alattomosan és kitalálóan elősködtek rajtuk "Nem tudjuk elhinni, hogy mindez megtörténhetett!" Punk üzletek: "Itt vásárolj meg a lázadást magadnak!" Jelvények, poszterek, láncok, könyvek, festék a hajadra Mint a birkák, úgy csődültek, hogy punk rockot vegyenek Egy új fenyegetés darabkált Az egész ország röhögött, és azt kiabálta: "punk-bukási!" És úgy-látszott a punk halott

Utazgattak Disneylandig És bejárták az országot Lerombolták a zenel normákat Hogy újat csináljanak Nyaraltak délen A bankrablás-dalok És mind több és több pénz Hát rajta, fiúk, lányok énekeljünk! A punkrock-mozgalom kelt érdekel?

Mi egy másfajta zenekar vagyunk, és ők is egy másik zenekar A direkt akció hozhat csak változást, nem az üres szavak Meddig kell még ugyanazt a régi nótát fújunk? Visszacúszunk a mocskba, ami semmit sem változott, csak most a jövőnknek hívják Rájöttünk, hogy nincs szükségünk senkire, hogy az üzenetünket közvetítse Pénzt ajánlottak, hogy karriert csináljunk Visszamentünk a föld alá, ahol kezdtük A csapat kettéhasadt, mert néhányan hátramaradtak gyászolni

Csak álltunk és néztük Hogy mindent tönkrettek, amiért küzdöttünk Gúnyt űztek belőle A négy semmirekellő szépen belleszkedett A rendszerbe, amit állítólag megvetettek Az anarchia néhai fekete zászlaja A brili lobogó színeivé változott

TO BE CONTINUED
(Folytatván)

Egyedül állok megint a végtelen szabadságkeresésben
Kihívva a hatalmukat
Mégverve zuhanva le segítség nélkül
sikoltva az összeomlástól
Az ő végzetük az én jövőm
Érzem a hideget, ahogy belépek a sötétségükbe,
Így állok egyedül
Reménytelen szabadságújdózesemben
Karmolva hívom, hívom
De ismét, soha nem kapok választ
Egyedül állsz ott magányos világodban
Amíg mi harcolunk
Elfordulsz segítségnyújtás nélkül
A lerombolt és újrateremtett jövő a végzetünk
Most érzem a meleget
Ahogy az elhalványodás utat tör.

THE CONGOVETINAI LE FORCELLI

CRASS

Feltört egy csoport, a CRASS
Anarchiáról és szabadságról beszéltek
Kihívva a Hatalmat
Az emberek egy aggódó csoportja, akik a
Rendszeren kívül álltak, céljuk a szabadság
És a béke volt, s passzív ellenállást mutattak,
Egy nagy csatába kezdve ellenszegültek a törvényeknek és a hibáknak
Állam, szex, háború, vallás voltak a témák
Dalaikból remény és szerelem áradt
A punkok már halottak, mert visszautasították a vezetőket
Felléptek a háború, a harc ellen
Megkérdőjeleztek intézményeket, hírességeket, az osztályrendszert
Sosem húztak hasznot másokból
A zene visszafogottabb lett, az üzenet lett hangos
Szolidaritás, tolerancia, Földünk megóvása
Üvöltöztünk a vezetőkre: erkölcsleitek, értékeitek mit érnek?!

Azok nem bírták, megpróbálták erőszakkal megállítani őket,
De ők visszautasították, hogy elfogadják azok játékszabályait
És látták a politikai-agyak sorvadását
A kísérletek megbuktak, hogy a mozgalmat megosszák,
Mert az valódi volt, s nem hullaszor

De minket még mindig kihasználnak azok
Még mindig ugyanabban a rohadt rendszerben élünk
törvények és fenyegetések
Kinek a hibája ez? Hát nem az övék!
Ők még mindig küzdenek, tudod.
Nem akartak hősök lenni, de azzá tették őket
Ne értetlenkedj hát, amikor úgy is tudod, hogy igazuk volt
mert ezzel is a hatalmat segíted
Minek bizonygassam?
Az Istenért, nem akarod megérteni, amit mondtak...

Conflict

ANYÁTOK

(Válaszcikk)

Legalább annyira meglepett az ANYÁTOK-interjú (OLVASNIVALÓ/1.), mint amennyire vártam és kíváncsi voltam rá. Az ember lelki szemel előtt azok a szellemes, néha mókás, néha "drasztikus" anarchista megmozdulások lebegnek, amelyek mögött mindig érezni, hogy itt sokszorosán átgondolt, kifinomult, tudatos elképzelésekről van szó. Az anarchizmus szabad választás. Az anarchista számára eszköz, hogy önmaga lehessen, hogy meggyőzze és átformálja a társadalmat, amely alkalmatlan arra, hogy emberi közösségnek nevezze.

Az ANYÁTOK-ról eddig annyit hallottam, hogy radikálisak. Nagyon radikálisak. Sajnos, erre a radikalizmusra inkább a vagdalkozás a helyes szó. Talán igaz, amit a LYUK-ról, a közönségről, a SZILÁMI-ról, stb. mondtak, s talán egyet is értenék vele. Talán. Ha a másik póluson ott lenne a meggyőző, céltudatos, eredetibb anarchopunk ANYÁTOK, mely meggyőzne arról, hogy miért van igaza. A problémának ez a megközelítése nem tudom mitől anarchopunk. Szerintem ugyanis valaminek a tagadása együtt kell, hogy járjon olyan értékek, illetve szempontok felmutatásával, ami miatt, és amiért támadásba lendülök. E nélkül primitív, felesleges, üres rikácsolássá fajulhat a dolog. Egy kritika mértékét nem a radikalizmusa határozza meg, hanem az, hogy milyen választ sugall, vagy fogalmaz meg.

A másik dolog, ami idekapcsolódik: a tömeglebunkóztatása, és kizárása azzal, hogy alkalmatlan a cselekvésre. A feladat - ha már itt tartunk - nem a tömeg minősítése, hanem próbálkozás, ami aktív, cselekvővé, gondolkodóvá teszi őket. Hatni rájuk becsempészni valamit a szorosan záró koponyák mögé. Ehhez pedig nem a "hagyományos" módszerek szükségesek, hanem fantáziadús, ötletes új megoldások. Hatalmat a képzeletnek!

Tessék, szabad a pálya, lehet viccelődni, kísérletezni, véresen komoly dolgokat csinálni, nincsenek korlátok, mint ahogyan alapvetően új problémák sincsenek. Még a néhai punk polgárpukkasztás is a társadalom elleni agitáció, nem önmagáért létező gesztus. A közönség kizárása, az emberek lebunkóztatása talán marha jópofa egy-két pillanatra, de rengeteg kárt okoz. Ime, az ördögi kör: mindenki mindenki ellen. A közönség

szerint EZ az anarchopunk szart se ér, a zenekar szerint EZ a zenekar szart se ér. S közben mind a ketten egy ostobaság áldozatai. Nem kellene széttörni ezt a kört valahogyan?

Mostanában valóban a divatok, unatkozó tinédzserek lötyögése, hétvégi halálvágyak a jellemzőek, de vegyük tudomásul, hogy a közönség a jellegtelen zenére, jellegtelen zenekarokra, jellegtelen színtérre reagál jellegtelenül. Egyik napról a másikra nem terem ezerszám anarchista, de ne is teremjen. Elég, ha olyanok bukkannak fel, akik képesek és hajlandók üzeneteket adni és fogni.

Az ANYÁTOK - mint ahogy állítják - nem punk. Sem a szövegek, sem egyéb megmozdulásaik nem győzik meg az embert. A kultúrával, a színházzal, az életmóddal, stb. kapcsolatos elképzelések - így - az anarchopunk sémává torzulását sejtetik. Szeretném, ha az embereket, vagy a zenekarokat a cselekedeteik, megnyilvánulásaik címkéznék, és nem fordítva. Könnyebb lenne. Én bírom az ANYÁTOK-ban. Szerintem ez az interjú egy kicsit szerencsétlenül sikerült, és vannak olyan energiák, amelyek jobban a segítségükre lesznek. Ha valaki tisztán látja a problémákat, előbb-utóbb tisztán látja a megoldást is. Én ebben bírom. És bírom az ANYÁTOK-ban is.

-HáCsé-

MEGJEGYZÉS

Én szeretem az ANYÁTOK-at, és szerintem "HáCsé"-t túl komolyan vette a velük készített interjút, pontosan beleesve az ANYÁTOK csapdájába, bedőlve a "provokációnak". Azt hiszem egy ilyen válasz az, aminek a legjobban örül a zenekar, sikerült a punkpukkasztás.

Naszi

A RASSZIZMUS VÉGE

A rasszizmus, a faji előítélet talán a legprimitívebb gondolat. Szerencsére meg fog szűnni, mivel a világ nyitottabbá válása, az emberek vándorlása, egyre szabadabb költözködése miatt törvényszerű, hogy meg fognak szűnni a rasszok. Még néhány emberöltő, és nem lesznek árjak, nem lesznek fajtisza fehérek, barnák, sárgák. Csak emberek lesznek, akiket nem fog érdekelni milyen színű a másik. Vagyis minden skinhead és minden egyéb ostoba rasszista biz-

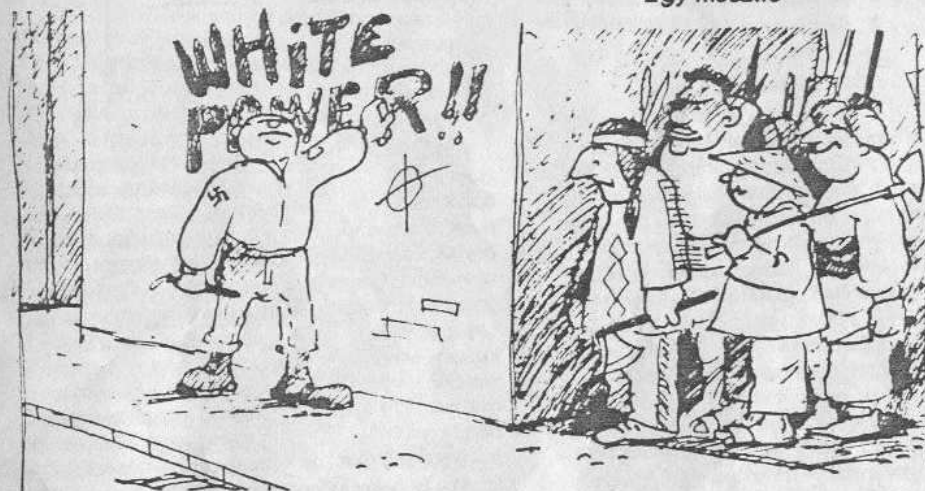
tos lehet benne, hogy néhány generáció múlva az ő leszármazottai is színesbőrűek lesznek.

Anti-rassz

FANATIKUS ZÁRADÉK

Mindebből következően a rasszizmus elleni harc leghatékonyabb formája az, ha elősegítjük saját fajunk beolvadását. Ezért felszólítok minden fehér embert, hogy nem csináljon fehér bőrű gyereket! Senki ne hozzon létre vele azonos színű utódokat! Szüntessük meg a rasszokat, hogy megszűnjön a rasszizmus!

Egy mesztic

PEUTIT
KEUPON

WHITE POWER!

BLACK POWER!

Egyre, fiúk!!!

NO
POWER

NOISE GATE

BILLY AND THE EP'S

Az éjszakázás kissé nyomott hangulatba tisztítja a halandót, hiába alussza át a délelőtti. Túl mélyen ülepszik le a füst, amit beszívott, a hang-erő, főleg, ha közel állt a színpadhoz, és mindaz a rengeteg, apró mozzanat, amiből utólag összeáll egy történet hangulata. Másnap az ember lassan felenged, egymás után bukkannak fel az események, amelyeket a józan agy így utólag végig mustrál. Nőzzuk Lajossal a falon a plakátokat, és nem tudom túltenni magamat azon az érzésen, hogy tonkretették az estemet.

Ennyire kihaltak talán még soha nem láttam a Lyukat. Kilenc óra van, és jóformán magunk üldögélünk a szokványos G.B.H.-video előtt. A lélekszám később növekszik azokkal, akiknél fontos szempont a sör árának viszonylagos olcsósága. Akik számítottak rá titokban, hogy lesz egy belindult péntek estéjük, kétségbeesetten söröznek, hogy legalább az illúzió ne vesszen kárba. Ahogy végignézek az arcokon, meg kell értenem, hogy mindez a többség számára nem esemény, csupán alkalom, egy alkalom, amelynek nincs tartalma, s amelyik valószínűleg önmagáért van. Előre kiszámítható minden, fel lehet képzülni az előre kiszámítható reakciók izgalma.

Elkezdődik a BILLY AND THE EP'S. A színpad előtt félkörben áll kb. 70 ember, a látvány leginkább egy kisdobos rajverseny eredményhirdetésére hasonlít. Elég szelísen vagyunk, s titokban mindenki a másik, a mások arcát fürkészli, nincs jóteknő tömeg, s a színpadról mindez valószínűleg unatkozó tömeg benyomását kelti. Szürkén, létován, mozdulatlanul, nos tehát, mi vagyunk ennek a napnak az esszenciája.

A BILLY AND THE EP'S a kritikus kis tolmércével egyfajta techno-alapokra épülő, de alapjában koncepciózus zene, amely felhasználja a punk dinamizmusát, és a techno-pop kiszámított, gépies, kegyetlen pontosságát. A monotonnak nevezhető, igen precíz ütemet egy kis Casio szorgáltatta, s a várakozásom ellenére meglepően sok apró ötlettel, ritmikai és zenel váltással találkoztam. Mindehhez - gondolom - nagyon pontosan begyakorolt repertoár szükséges, hiszen már maga az alap, "embertelen" jellegénél fogva, nagy koncentrációt kíván. Nem tudom a kritika hová sorolná őket, de közvetve-közvetlenül biztosan a Benelux Independent zene azon vonalához közelítenek, amely a techno-pop újrageljesztésével (electric body music) lett közzismert. (Mint pl. az ÄGRUMH, ZOUNG GODS, FRONT LINE ASSEMBLY stb.- a Play it again, Sami kladó védence). Ezt a kiszámított, de ugyanakkor sodró előadásmódot azt különbözteti meg a gépzenekaroktól, hogy a gitárok - bármilyen furcsa - emberibbé teszik. Egyrészt, mert emberi zajokat produkálnak, másrészt tisztább, egészségesebb harmóniákra van lehetőség.

Az egyszerű szemlélődő számára itt a világvége. Legelőször a kissé pocakos, sörterővid hajú énekest kénytelen észrevenni, aki kissé összegörnyedve rohargál, üvölt a színpadon. A többiek nem nagyon mozognak, mintha minden energia ebben az egy emberben öltene testet, belőle robbanna ki. A zene se nem gyors, se nem lassú, a bensőbe dübörög, szaggatott dallamok, hirtelen fordulatok teremtenek rendkívül steril hangulatot. Mint egy nagy, kétségbeesett vergő-

dés. A mikrofonba üvöltött düh, kilátástalanság, kétségbeesés, amit a ritmus kíméletlenül kordában tart. Közben három fiatal ember - úgymond - belindul a zenére. Az egyik még "N.Y.H.C." jelzésű dzsekijét is a földhöz vágja. Valószínűleg nem érzem át ezt az egészet, mert az akciószámomra elég nevetséges, nekik rutin. A zene, a terem velünk, a Lyuk, a péntek, mindez együtt teszi a BILLY...-t aktuálissá, és ütőképpessé.

Az első koncert minden különösebb esemény nélkül végetért. Talán lemezt is árultak, Misinél legalábbis láttam. Fél óra múlva lámpafények, kamerák, minden lófasz, plusz egy fuvalaművész úr térdig összevarrt nadrágban. BARBARO. "Mit keres a pályán a Tokics és a Brüll?" - kiáltott fel a pályán Minarik, a gőzmosodás. Egyébként imádom az okos döntéseket.

NOISE GATE. Sok van, mi csodálatos, de a punknál nincs csodálatosabb, főleg, hogy kapásból pofánvágja az embert. Oldalt a szigorú tekintetű basszusos zöld katonai nadrágban teljesen egykedvűen pengeli a gitárját miközben a két gitáros - a mennydörgő dobbal a háttérben - összevissza rohargál. Néha tiszta anarchopunk az egész hangulat, a magas, éles akkordok aladulva a határozott basszussal, s mindezt a ritmus egyetlen, hatalmas, szabályozott energiarobbanással fogja össze. Nem mindig gyors ez a zene, de a hatásossága nem is ebben rejlik, hanem abban, hogy minden belülről sugárzik ki, a szemünk előtt játszódik le az, amikor a benső, amelyet oly sok minden szorítana szűkebbé, oly sok minden formálna a saját képére, felénk áramlik, s leráz minden sallangot. A zene és az énekes csak közvetít, eszköz, de nagyon fontos eszköz, és nagyon fontos közvetítő.

Van még valami, ami nagyon megnyerő ebben a zenében és zenekarban. Az, hogy nem képmutató. Nincsenek pózok, kiszámított hatásvadászások, erőltetett, végtelenig kicsavart mozzanatok, amelyek a legtöbb hazai zenekarnál jórészt természetessé és magától értetődővé váltak. Látni a közönségen is, hogy egyszerűen szokatlan számúra a helyzet, nem tud vele mit kezdeni. A NOISE GATE nem vesz tudomást a körülményekről, lankadallanul folytatják tovább. Csak néha tartanak rövid technikai szüneteket, főleg a basszuserősítő rakoncátlankodik. Közben Christopher (a frontember) félmeztelenre vetkőzik.

"Are you sleepy?" - mármint, hogy miért alszik a nagyérdemű. Tavaly a NOISE GATE elég szép sikerrel szerepelt, és jó benyomásokkal távoztak, gondolom most annál nagyobb a csalódottságuk. Az utolsó szám meglepően rafinált felépítésű, az alapmotívumot vissza-visszatérő, fokozatosan az örületig gyorsuló részek szabdal-

ják fel. Az énekes az erősítők tetején, a közönség között, mindenütt, s a végén, mint egy rongybáb összecsucsklik. Egy pillanatig mindenki áll, nyilván ezt is a "show" részének hiszik, aztán néhányan felocsúdnak és odarohannak. Letekerik a lábáról a mikrofonzsinórt, pofozgatják, igazán senki sem tudja mit is kéne csinálni. Szerencsére nincs nagyobb baj.

A belgák koncertjével egyidőben a TROTTEL Bécsben játszott, érkezésük másnap délelben esedékes, illetve lett volna esedékes, mert a TROTTEL késik. Végül három óra körül indulnak debreceni koncertjükre, nem is sejtve micsoda bonyodalmak származnak ebből a kis késésből.

Nem valószínű, hogy Debrecen valaha is a hazai Independent zene fellegvára lesz. De a Kölcsey Műv. Ház egész biztosan nem. A szervezés és a lebonyolítás az kérem, egyedülálló volt a

magában. Bár a buli le volt tárgyalva, a várakozókat hétkor hazaküldték, mondván, hogy itt nem lesz semmi. Hamarosan megérkeztek a zenekarok, és jó a kérdés: Hát, most mi legyen? Végül a közönség maradványát beengedték az ősz, nyakkendő rendezők, s a három zenekar egyenként félóra játéklehetőséget kapott.

Ez a harminc perc szinte semmire sem elég, s a repertoárnak csak a töredékét mutathatták be a zenekarok. A hangulat viszont kárpótol mindannyiunkat, hála a debreceni közönségnek. Tán-

coló-kavargó terem, hiperaktív pogó-táncosok. Utólag Christopher lelkesen mesélte, milyen jó érzés volt látni ezt a fogadtatást. A TROTTEL-nek nem okozott különösebb gondot, hogy a rájuk olyanira jellemző aurát megteremtsék, amely egyszerre juttat az ember eszébe egy pszichológiai rendelőt, sötétlőfüggönyökkel, egy lerobbant külváros szemetét, bűzét, egy reklámfilm idétlen, egyperces hőstét, hivatait, amelynek végeláthatatlan folyosóján mindig tömeg van, egy totálisan életidegen képződményt a maga tudathasadásos kreációival, akik végképp elvesztették kapcsolatukat mindennel ami természetadta; mesterséges, hazug világuk pedig nyomasztóan fölérjük tornyosul, és uralkodik rajtuk. Mindez röviden: a társadalom, benne pedig mi.

A koncert végeztével Rupaszov nagyjából közli a rendezőség infelmelt: Gyertek öltönyben, lgyaiok kólát, és hozzatok székeket. Aztán bejelentli, hogy akad néhány ingyen TROTTEL-kazetta, a klostásuk elmaradt, mert a tömeg megrohanja és előzoni a színpadot, és a kazetták (és lemezek) gazdára lelnek. Az utolsó lemez szép kecsesen száll be a nézőtérre. (Később találkoztam a flúval, akinek sikerült megkaparintania a borítót.)

A BILLY AND THE EP'S már kellően behangolt közönségnek játszik, bár műsoruk mintha kissé élettelenebb lenne, mint a tegnapi, ez persze nem azt jelenti, hogy nem adnak bele apait-anya-

it. Megint csak azt lehet megállapítani, hogy legpulasztikusabban, legárgnyaltabban talán a zene tud megérinteni, s lelki személm előtt összeáll egy kész koreográfia fényeffektusokból és mozgó kép-montázsokból. Belül pedig a hangmontázs zakatol.

Az utolsó harmad a NOISE GATE-é. Jóformán csak ízeitől adhatnak magukból, a T. Rendezőség ismét akcióba lendül, és zárni óhajt. Elvégre 10 óra. Végül Christopherék húsz percet játszottak, de most sem okoztak csalódást.

Elgondolkodtató, hogy a külföldi - és a magyar - zenekaroknak meddig kell még áldatlan körülményekhez igazodnia, kezdve attól, hogy a technikai-anyagi feltételek kritikán alulnak, a koncertszervezés ósrégi szinten folyik, olyan intézmények, vagy személyek diktálnak, akiknek sok minden áll szándékában, csak az nem, hogy lehetőséget biztosítsanak ennek a (szub)kultúrának is. A két belga zenekar alapján nehéz lenne a "belga Independent" zenéről messzemenő következtetéseket levonni. Arról viszont megdöcödhetett bárki, hogy mindez: Létezik.

-HáCsé.-

(A NOISE GATE/BILLY AND THE EP'S kazetta a MÁSODIK LÁTÁS DISTRIBUTION-nél megrendelhető.)

NOMEANSNO

WRONG

THE TOWER (A torony)

Az igazság pallosa pusztán csak egy fegyver
Hadd éljek még néhány másodpercig
Látok egy asszonyt, virágokat ápolni
Egy csokor rózsza, vörös, mint a vér
A lángoló épületből a férfi a halálba ugrik
A vég eme palotája fölött állok
Vörös sírkövek, s fölöttük feldeireng
A Torony

R. Vörös minden
A Tornyt látom háttérben az éggel
A rámeredő szem mélyén
Rádióhullámok kanyarognak és cikáznak
Alattuk én -elveszteteni
Fölöttem fekete obeliszk, mint a veszélyek,
melyeket kockáztatok
Itt gyülekeznek elménk kisértetei
Könnyekre fakasztják a szívem
S az összes csapdába beleesek, amelyek les-
nek rám
Mindaz, amit el akarnék feledni, előbukkan
A Torony

R.

Az erőszak mindig kéznél van
Átkozott légy, ha élsz vele
S ha nem - az ördögbe
Vörös szem, zsarnok, telve gyűlölettel
Ragyogó égbolt, fűző állapot
Ha pisiákolna, vagy mássá lenne, ezernyi világ
pusztulna el
Nem mozdulhatok és beszélnem sem lehet
Zord és könyörtelen beton, acél és antenna-
csúcsok árnyékában
A Torony

R.

NOMEANSNO

STOCKTAKING (Leitározás)

Mindent megszerzettél, amire vágytál?
Mindened megvan, amit akarsz?
Úgy hallottam, a szerelmet igazán szent dolog-
nak tartják,
De sehol sincs megírva, hogy a valóságban is
az.

Ki dönt arról, hogy mi következik?
És ki dönti el, kit szolgál majd?
Mi ez, egy hülye kis játék?
Vagy épp hogy egy rohadt kis háború?
Fárasztanak a régi, megunt dolgok?
Vagy tökéletesen boldog vagy?
Mikor a bőség oly kevésnek tűnik,
Mikor a kevés is bőven elég.
Mikor a kevés is bőven elég.
Mikor a kevés is bőven elég.

ALL LIES (Csupa hazugság)

Hazugság minden, amit mondanl szoktam,
Ha reménykedve nézel rám.
Minden, amit érzünk csak fortély, fantázia.
Mi a vég? Ez a szerelem, amit színlelek?
S szólít, ez szólít, én gyengülök, elgyengülök.
Ő csak annyit mond, Imádkozz, Imádkozz értem.
Mindaz a a szerelem, amit látsz, belőlem árad.
Azt mondta: Imádkozz, Imádkozz hozzám.
Mindaz a szerelem, amit látsz, hozzám tartozik.
Azt mondta: látom. látom, látom.
S mondta: Imádkozz, Imádkozz értem.
Imádkozz értem, Imádkozz, de mindez

R. Csupa hazugság, egy csomó hazugság,
Mindez csak hazugság volt.
Miért nem takarodsz a francba, vagy döglesz meg?
Mindez csak hazugság volt, egy csomó hazugság.
Csupa hazugság volt, csupa hazugság.

Hazugságok a fények, és a remény a szemekben,
Amint rám ragyognak.
Mégkötöm a kezem a láncalddal,
Nem engedik, hogy megszabaduljak.
Énekelek, énekelek,
Amihez ragaszkodom azok csupán
Szavak, amelyeket mondok, hogy elkábitanak.
És azt mondom: Imádkozz értem, Imádkozz értem.
Mindaz a szerelem, amit látsz, belőlem árad.
Mondom: Imádkozz értem, Imádkozz értem.
Minden szerelem, amit érzek, hozzám tartozik.
S mondtam: látom. látom.
S mondtam: Imádkozz, Imádkozz értem.
Imádkozz, bár minden

R. Csupa hazugság...

Reménység és lánc a hazugság,
Ami végülis hozzád láncol engem.
S mindezt a reményt és kötődést
Örömmel osztom meg veled.
Esik az eső, zuhog.
Egy öreg férfi hortyog.
Esik az eső, zuhog.
S én elgyengülök, zuhanok.
S ő annyit mond: Imádkozz, Imádkozz értem...

AMD

- Hogy létezik, hogy egy ilyen aktív, és jó ideje létező zenekarnak, mint az AMD még nincs egy normális minőségű stúdióanyaga forgalomban?

Sotár: Nem csak téged idegesít, hanem bennünket is, hogy nem volt stúdióanyagunk. Szerencsére ez csak mostanál volt így, mert szeptemberben felvettünk egy - a magyar viszonyokhoz képest elég jó minőségű - anyagot, amivel megpróbálunk független kiadónál és terjesztőknél házainl. Egyébként nagyon prózaírók voltak annak, hogy eddig nem készült el az anyag. Nem volt pénzünk a stúdióköltségekre.

- Koncertjellek viszont bőven vannak, és nem is akármilyen bulik ezek. Mit jelentenek nektek ezek a fellépések, hol és kinek szerettek játszani?

S: Azt hiszem a számok üzenete mindenkire érint, akit érdekel a mondanivalónk. Mi egy HC-zenekar vagyunk, de a külsőségekben nem tesszünk különbséget. Végülis az lenne az igazi, ha bárki félelem nélkül elmehetne bármilyen koncertre. Egyébként a belindulás a koncerteken csak növeli bennünk az energiákat, és további cselekvésre ösztönöz.

- Akár a Lyukban, akár másutt játszottok, mindig elég vegyes a közönség, mindig akad egy-két agresszív bunkó, és egy csomó olyan, aki csak a fejét és a kezét rázni jött el. Nem elkeserítő ezeknek játszani?

S: Bizony, ez így van ahogy mondd. Gondolom minden jobbérzésű embert elkeserít, ha látja, hogy nyomulás helyett kisebbfajta csetepaték vannak a bulin, és ez minket is lelembos. Az idő múlásával szerintem a bunkók is aktivizálódnak fognak, nem verekszenek, hanem, mondjuk, ők ugorják a legnagyobbat a színpadról. Ha megfigyelted nálunk még sokszor olyan a mozgás a koncerteken, hogy az arcok keresik a másikat, hogy beile tudjanak rohanni. Az ilyen fazonok lehet, hogy nem is a zene kedvéért járnak le a bulikra, hanem a box miatt. A legjobb az lenne, ha fejlel a falnak rohannának. Utána még üthetnék is a falat, mert az úgy sem ütne vissza.

- Volt alkalmatok összehasonlítani az itthoni közönséget pl. az ausztriai vagy az NSZK-beliével. Van-e különbség?

S: Hát, igen. A kült közönség azért másabb. Talán, mert közülük már kikoptak az agresszív luskók, s így mindenki nyugodtan elengedheti magát a zenére. Nézy meg egy SPERMBIRDS vagy egy IDIOTS koncertet, ahol négy-öt száz ember táncol, és a színpadon is megfordulnak egy páran a zenekar tagjain kívül.

- Azonnal közbeleptek, ha agresszivitást tapasztaltok a "táncparketten".

S: Közbe kell szólni mindenképpen, bár sokszor nincs meg a hatása. A tettegesség, az erőszak minden formáját elítéljük, hiszen ahogy egy

barátom mondta: "Ha te nem cinkeskedsz senkivel, veled se fognak cinkelni".

- Mi a véleményetek az erőszakszervezetekről, a hadkötelezettségről és a katonaság "ember-re formáló" hatásáról?

S: Azt hiszem a nevünk igazi jelentése - ANTI MILITARY DEMONSTRATION - jelzi, hogy nem viseltetünk jó szívet a katonaság iránt. Emberré formáló hatás? szerintem igazán ősberré. Nézd meg, pl. a mindenkinek, minden nőnek beszóló centrázogató "öregeket". Ők már emberek? Persze, tisztelet a kivételnek.

- Mit gondoltok az államról, elégedettek vagytok-e a mi újdonsult "nagy demokráciánkkal", ezzel a formálódó

keresztény-nacionalista-kapitalizmussal?

S: Hát, ez a demokrácia már tényleg olyan nagy, hogy kezd minket eltiporni, és maga alá gyűrni. Nagyon jó a megfogalmazásod, ez tényleg egy K.N.K.

- Beszéljünk egy kicsit a dalaitokról. A témák széles skálán mozognak. A "Pulyka" vagy a "Nőgrádl..." típusú számokat miért írtátok? Poén?

S: Az. Képzeld el, milyen nevetséges az az ember(?), aki néhány pillanat alatt olyan visszafeljődésen megy keresztül, hogy képes lemeszárolni a barátját. Egyébként, mindkét szám megtörtént esetet dolgoz fel.

- Vannak aztán a politikus hangvételű nóták és az olyan dalok - a kévdencelm - mint a "Ne szívódl mellre" vagy a "Lubickolás". Mit jelent számotokra az állatvilág, a természet, és mit ezek pusztítása?

S: Számunkra nagyon sokat jelent a természet. Őszinte és becsületes. Ha jó vagy hozzá, ő se bánt. Meg kellene végre tanulni együttélni a természettel. Az emberek nincs joga pusztítani, ok-talanul állatokat gyilkolni.

- Változik-e a jövőben az AMD zenel és szövegvilága? Hogyan tovább?

S: Élet és társadalmi problémák, illetve érdekességek és fonákosságok mindig lesznek. Úgy gondolom a zene mindig tud csiszolódni.

- Végül, milyennek látjátok a magyar színteret, van-e igazi mozgás, van-e esélye egy független kulturális hálózat kiépülésének?

S: A magyar színtér egyre erősebb, és ez csak egyre javulhat. Egészséges versenyszellemben egyre jobb zenekarok, egyre jobban szervezett demonstrációk, és koncertek, egyre jobb fenzinek fognak napvilágot látni. Mindenképp nagyobb teret kap ez a réteg, de addig is keményen kell küzdeni.

Ha bárki, bármilyen Információt akar a bandáról, ide írhat:

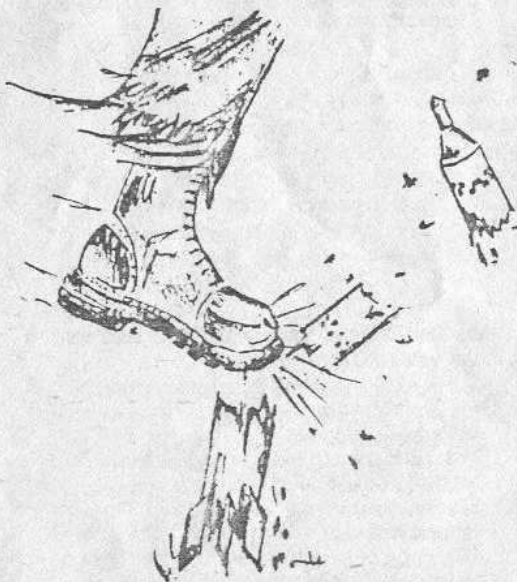
AMD: Pf.701/290 1399

Klubok és koncertszervezők jelentkezését várjuk. A legkisebb faluba is el akarunk jutni.

SORTÜZ

Vizágyú és gumibot
Koktél a' la Molotov
Csúzl és utcakő
Rendő és tüntető

Sortüz a múltban
Sortüz a mában
Moszkva és Peking
Korhadó állam
Iszonyú öldöklés
Sok ezer fájdalom
Így védi meg magát
Egy öngyilkos hatalom
Az utcákon sebesültek
Nem tudják, hogy mit tegyenek
A tömegbe belelőttek

Marco Pannella

A FANTÁZIA MINT SZÜKSÉGSZERŰSÉG

Azt a szöveget, amelyből az alábbi részleteket idézzük, 1973-ban írta a radikális Marco Panella Andrea Valcarenghinek, a baloldali forradalmárnak, a forradalmi erőszak hívének.

Te, Andrea forradalmár vagy. Én viszont szeretem a szolgálatmegtagadót, a törvényenkívüli házasságokat, az amfetominnokkal teletömött szubproletár beatniket, a Prágai Tavasz csehszlovákjait, az igazán vallásosokat, a feministákat, a homoszexuálisokat, a magamfajta "polgárokat", az intelligens "közömbösöket", és a szomorú reményvesztetteket...

A klasszikus eszményekben hiszek, olyanokban, mint pl. a férfi és a nő, a felvilágosodás korával egyidős politikai eszmék, a polgári forradalom, az anarchista dalok, a történelmi jobboldali ideológiája (az olasz liberalizmus áramlata). Ellene vagyok minden dinamitmerényletnek, minden hadseregnek, minden fegyvernek, és minden olyan törekvésnek, amely még ha csak időlegesen is az "államhatalom" - legyen az bármilyen típusú - megerősítését szolgálja. Tagadok minden áldozatot, halált, bűncselekményt, főleg ha az, "forradalmi" kíván lenni. Én a meghallgatott beszédnek, az elmondott szavaknak hiszek; azoknak a történeteknek, amelyeket a konyhában, az ágyban, az utcákon, a munkahelyeken mesélünk, amikor őszinték akarunk lenni, és megértésre vágyunk. Sokkal inkább ezeknek hiszek, mint az esszéeknek és szilkozdásoknak, a többé-kevésbé szent szövegeknek, az ideológiáknak. Mindenekelőtt a párbeszédben hiszek, és nem csak az "intellektuális" párbeszédben; hiszek a símogatásokban, az ölelésekben, egymás megismerésében, mindezek nem feltétlenül csak "privát" gesztusok, sőt, minél "privátabb-

nak" tűnnek, annál inkább igyekszem, hogy a nyilvánosság, a politika terén is elismerjem őket.

Nem hiszek a hatalomban, és még a fantáziát is elutasítom, ha az hatalomra tör. Nem hiszek a fegyverekben... Rengeteg szép dolgot csinálhatnánk, csinálhatunk az ellenséggel helyett, hogy a megsemmisítésére törekednénk.

Sem a forradalmi erőszak, sem a fegyverreltek nem tartoznak rám, lehetnek bármennyire morálisak és természetesekek. Viszont az mélyen érint, hogy mindazoknak öngyilkos fegyvert jelent, akik észszerű körök között remélik egy szabad társadalom megteremtését, és akik ezt már előteremtették azzal, hogy megvívták a saját forradalmukat magukban és környezetükben anélkül, hogy azokhoz az eszközökhöz, módszerekhez, vagy eszmékhez folyamodtak volna, amelyek végsősoron az ellenséget annak politikai alapállítását erősítik: pusztán az ellenség verésének, elpusztításának, fizikai értelemben vett birtoklásának gyönyörűségéért.

Az erőszak az a kiváltásos terület, amely felé minden hatalmon lévő kisebbség a kizsákmányoltak és hatalmon kívüliek harcát igyekszik terelni; egyébként ez az egyetlen olyan terület, ahol tartós győzelmet remélhet. Végülis minden fegyver fekete, éppúgy, mint minden hadsereg, vagy az erőszaknak minden más intézményesített változata, bármi is legyen annak hangoztatott vagy valós célja.

Ha a forradalmi harc feltételezi a bajtársak halálát, "feláldozásukat", hogy ezzel "példát mutassanak", a hatalom megragadását, és a

megragadott hatalmat, vagy azt, hogy a hódítás nevében az ellenséggel szemben pontosan azokat a hibákat kövessük el, amelyek miatt az ellenségünk lett, nevezetesen az erőszakot, a kínzást, a megkülönböztetést, a megvetést; hát ha ez így van, akkor jobb, ha engem ellenforradalmárnak tekintetek, vagy kispolgárnak, akit jobb mielőbb kipenderíteni.

Mi is azt állítjuk, hogy a börtönökben, kórházakban, elmegyógyintézetekben, utcákon, az utcányok között, a nyomornegyedekben az emberek nem rosszabbak, hanem ők is csak "különbözők", a nyomor ellenére (ami éppen

gyilkos, elnyomó, degeneráló volta miatt iszonyatos, ha nem így volna, miért harcolnánk ellene annyira?), az elidegenítő/elbűlítő munka ellenére, az örökségként kapott, évszázadok óta tartó klízsákmányolás ellenére. Felelősségteljes határozottsággal álmunk egy erőszakmentes, agresszió nélküli társadalomról, melyben mindez eltűnik, ahelyett, hogy fokozódna, vagy állandóan újratermelődné. Azt tekintjük "erkölcsösnek", amit az egyes ember annak tart. Az ellen az intézményesített (és népszerű) "igazságosság" ellen küzdünk, amely a különbö-

zés fogalmát a perverzióval, a véleménykülönbséget pedig a bűnnel helyettesíti.

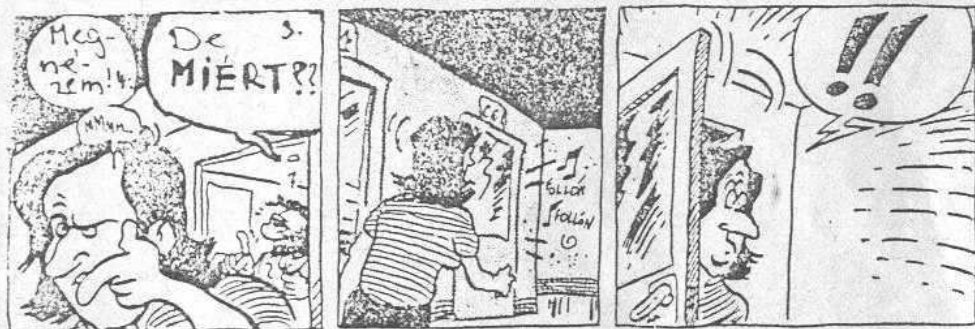
Hogyan helyeselnénk tehát a politikában, a mindennapi életben a "gonosz", az "ördög", a "perverz" fogalmát. Ahogy a "fasiztákról", úgy beszélnek mások "szolgálatmegtagadókról", "válás- és abortuszpártiakról", "radikális megrontókról", "elfajzottakról".

Ha mindazt, amiről eddig beszéltem, távolságot is teremtettek közöttünk, kedves Andrea, mind ez lényegtelen a könyved által feltárt és általam is megélt tapasztalatok teremtetten közösség mellett. Hosszú éveken keresztül naponta neked Milanóban, nekünk máshol mindent magunknak kellett (és talán sikerült) kitalálnunk a lépésenkénti előrehaladáshoz; a már meglévő eszközöket, amelyek megkönylíthették volna dolgunkat, nem fogadhattuk el. A nekünk felkínált kész sémák, melyek másoknak szemmel láthatóan erőt jelentettek nem feleltek meg annak a célnak, amit kiűztünk magunk elé.

A fantázia szükségszerű volt tehát: nem mi választottuk, inkább erre ítéltünk és úgy tűnt, hogy ez magányra kárhoztat minket, titeket a saját oldalatokon, minket még inkább, több fronton szétszóródva. Úgy beszélünk, ahogy tudunk, és ahogy beszélünk kellett, lábunkkal a felvonulásokon, fenekünkkel a gyűléseken, az állandó happening-ekkel, a füvel és az éhség-sztrájkokkal, az "individualistának" tűnő tiltakozásainkkal, néhányunk direkt akcióival a börtönökben vagy a tárgyalótermekben, zenével és találkozókkal; mindig mindent egy lapra téve fel az ár ellen úszva; jól tudtuk, hogy a tétlenség minden pillanata messzire visszavetett volna, amiért ismét többórás úszással kellett volna megfizetnünk. Közben gyakran saját bajtársaink tekintettek minket maguktól "különbözőnek", a rendőrség meg állandó felügyelet, provokáció és (gyakran meglehetősen kemény) verés tárgyának.

Köszönet a RADICAL LETTER-nek

AZ ÚJ TANÁRBÁCSI

Pedro Pico & Pico Vera

S.O.S.

